

ČETIRI VEČERI TAKMIČENJA U NARODNOM KAZALIŠTU FRATLO VIŠE OD 2200 GLEDALACA, U PROGRAMU SUDJELOVALO 600 UČESNIKA — PREDSTAVNIKA SEOSKIH, RADNIČKIH I ŠKOLSKIH ORGANIZACIJA SAVEZA OMLADINE I FRIFADNIKA JNA.

Završene smotre mladih

U vremenu od 25. do 29. svibnja o. g. održana su najmasovnija takmičenja kulturno-umjetničke aktivnosti organizacija Saveza omladine šibenske općine. Na programu tih kulturnih smotra nalazila su se dramska djela, recitacije, folklor, narodne pjesme, zabavne melodije i odgovori na pitanja iz područja II svjetskog rata.

nica Ekonomske škole, solidno je recitala »Rođeni 23. srijeljana 42« od Izeta Sarajlića.

Od pjevača solista najviše su imali uspjeha: Goran Livaković, Jagoda Karađelc, Vladimir Kozlov, Bogdan Maravić i Igor Polić.

Žiri, koji je bio u nešto izmijenjenom sastavu (Dragu Meića zamijenila je Rajka Zepina, dugogodišnji koreograf), proglasio je pobjednika na osnovu najvećeg broja prikupljenih bodova.

Prvo mjesto pripalo je ekipi VP 9999 za 187 bodova. Drugo mjesto sa po 181 bodom dijele Gimnazija i Pedagoška gimnazija. Međutim, zbog masovnosti, žiri je proglasio za drugo plasiranu ekipu Pedagoške gim-

nazije. Treće mjesto pripalo je Gimnaziji. Na četvrto mjesto plasirala se organizacija TLM »Boris Kidrič« sa 172 boda. Sa 165 bodova peto mjesto pripalo je Ekonomskoj školi.

Na kraju priredbe održana je mala svečanost, gdje je predsjednik Općinskog komiteta Saveza omladine Ante Ljubičić uručio darove i diplome pobjednicima i ostalim učesnicima ove smotre. Tom su prilikom predani poklon i diploma predstavnicima V osnovne škole.

Stariješine VP 9999, u znak priznanja na postignutom uspjehu u ovom takmičenju i za osvojeno prvo mjesto, sve vojnike učesnike nagradili su sa po deset dana dopusta.

— kb —

700 pionira primljeno u Savez omladine

Svake godine uoči Dana mladosti nekoliko stotina pionira bude primljeno u organizaciju Saveza omladine. Prošle je godine 550, a ove godine 700 pionira, učenika završnih razreda šibenskih osnovnih škola, primljeno u Savez omladine Jugoslavije.

Svečanost je održana u velikoj dvorani Doma JNA, a prisustvovali su joj Marko Zivković, član CK SKH, Paško Periša, sekretar Općinskog komiteta SKH, Jakov Grubišić, predsjednik Skupštine općine Šibenik, Nikica Bujas, predsjednik Općinskog sindikalnog vijeća, Ante Milošević, tajnik Općinskog odbora SSRN, predstavnici JNA Zarija Stojović i Mirko Vranić, članovi Sekretarijata Općinskog komiteta SOH i drugi gosti.

O revolucionarnom putu mlade generacije Jugoslavije i razvitku omladinskog pokreta najmlađim članovima Saveza omladine govorio je Ante Ljubičić, predsjednik Općinskog komiteta Saveza omladine.

Novoprimljenim članovima Saveza omladine čestitao je Dan mladosti i prijem u omladinsku organizaciju Jakov Grubišić.

Završni dio svečanosti ispunio je pjevački zbor Pedagoške gimnazije, koji je otpjevao nekoliko prigodnih kompozicija.

— kb —

ANALIZA FOŠLJEDNIH IZBORA ZA SKUPSTINU OPĆINE, SABOR SR HRVATSKE I VIJEĆA SAVEZNE SKUPSTINE ZA PODRUČJE OPĆINE ŠIBENIK

Više nego uspjeli

Govoriti da su posljednji izbori »pozitivno ocijenjeni« ili da su »zaista veoma uspjeli«, što je učinjeno na nekoliko plenuma i skupova, za nas u ovom trenutku nije od bitne važnosti, jer bi moglo izgledati kao deklarativno, već je primarnije da izvršimo jednu komparativnu analizu i da ukažemo na neke činjenice koje su karakterizirale posljednje izbore.

U tzv. pretkandidacionom periodu ubrzano se radilo na mno-

svoja uvjerenja i da nitko nije pokušavao da sputava bilo koji prijedlog birača i članova SS-RN.

Dakako, tako organizirane pripreme imale su odraza i na tok i rezultate izbora.

Naime, za sva vijeća Skupštine općine glasalo je 35.728 birača (od njih 39.833). Oni su izabrali 81 odbornika, od čega 23 radnika iz neposredne proizvodnje, 18 žena i 9 omladinaca. S brojkom od oko 4000, koja predstavlja one koji nisu glasali, ne treba biti zadovoljan, ali kad se napomene da je od toga broja bilo opravdano izostalih birača 2.554 i da su zbog nedovoljno izvršenih priprema u Grebašćici, Dvornicama, Gradini i Boraji birači na izborima za Skupštinu općine uglavnom apstinirali, što nije bio slučaj i na izborima za Sabor i Saveznu skupštinu kad su u tim mjestima postignuti više nego zadovoljavajući rezultati, broj onih koji nisu glasali umnogome se smanjuje.

Izbori za poslanike za Sabor i Saveznu skupštinu također su ocijenjeni kao »više nego zadovoljavajući«, jer je na izbore izašlo 94,7 posto birača ili, izraženo brojačno, za Republičko vijeće 43.805 (neopravdano izostalo sa izbora 1.059) i za Savezno vijeće 43.826 (neopravdano izostalo 950) birača.

IZBORI U RADNIM ORGANIZACIJAMA

Treba se izvinuti čitaocima što će i pri analiziranju ovih izbora biti citirano nekoliko brojčanih pokazatelja. Bez njih je nekako zaključak previše ličan i proizvoljan, a to je ono što se ne može ovom prilikom dopustiti.

Ukupno je u radnim organizacijama bilo upisano 12.500 birača. Na izbore je izašlo 90,5 posto birača (na prošlim izborima taj je procent bio 86 posto). U organima upravljanja u poduzećima danas ima oko 50 posto novoizabranih članova (443), od čega žena 84 a omladinaca 58. Treba napomenuti da je i u radnim organizacijama došlo do kandidiranja većeg broja kandidata nego što je trebalo birati. Takvih je, naime, bilo 773, od čega žena 127 a omladinaca 96.

Da bi i ovaj dio napisao bio potpuniji, napominjemo da je zborovima radnih ljudi u toku priprema za izbore prisustvovalo 8.123 radnika ili 65 posto proizvođača. Naravno, takvi pokazatelji govore o velikom interesu radnih ljudi da u svoje organe upravljanja izaberu među najboljima najbolje, tj. to je još jedan dokaz da su izbori shvaćeni kao radni zadatak u kojem je trebalo da radni ljudi ukažu na svoje mjesto u suvremenoj proizvodnji i da pri tom odrede one koji će u narednom periodu najpravičnije voditi politiku njihove radne organizacije.

J. G.

Navečer 25. svibnja na svečan način započela je smotra kulturno - umjetničke aktivnosti seoskih organizacija SO Dubrava, Zlarina, Prvić-Luke, Skradina, Vodica, Prvić - Sepurine, Vrpolja, Tijesna, Pirovca, Murtera i Jezera.

Referat o Danu mladosti podnio je drug Ante Ljubičić, predsjednik Općinskog komiteta SOH Šibenik, koji je nakon toga proglasio smotru za otvorenu.

Program, koji je trajao nešto više od tri sata, gledaoci su nagradili dugotrajnim aplauzom.

Žiri u čijem su se sastavu nalazili Drago Meić, direktor Centra mladih, Drago Putniković, direktor Festivala djeteta i Miloš Tasovac, dirigent Vojne muzike i Većka, zabavnog orkestra JNA, proglasili su pobjednike, i to:

— recitacija »Na Vučevu« u izvedbi organizacije SO Skradina dobila je prvu nagradu u grupi folklor;

— prva nagrada u grupi narodne i zabavne muzike pripala je organizaciji SO Vodica za otrijevani »Dalmatinski motiv«.

Nagrade i diplome pobjednicima uručio je Ante Dželalija, sekretar Općinskog komiteta SOH Šibenik, koji je tom prilikom čestitao svim učesnicima na uspjehu kojeg su prezentirali.

Gradske organizacije SO sa pripadnicima JNA bile su kroz dvije večeri predtakmičenja podijeljene u grupe A i B.

Prve večeri, 26. svibnja, sudjelovale su organizacije Pedagoška gimnazije, Tvornice elektroda i ferolegura, Medicinske i Ekonomske škole. S te priredbe u finale su se plasirale Ekonomska škola i Pedagoška gimnazija, koje su prema kvaliteti sakupljenih bodova bile najuspješnije.

Slijedeće večeri, 27. svibnja, takmičile su se organizacije TLM »Boris Kidrič«, VP 9999, Gimnazije i V osnovne škole, jedina iz grupe osnovnih škola koja je prema propozicijama zauzela prvo mjesto. Uz Gimnaziju finalisti su postali VP 9999 i predstavnici TLM »Boris Kidrič«.

Završna finalna smotra gradskih organizacija SO održana je 28. svibnja u 20 sati u Narodnom kazalištu.

Najmasovnija organizacija na ovom takmičenju bila je Pedagoška gimnazija. Pored drugih nastupa, njihov mješoviti zbor pod vodstvom prof. Stanka Viličića veoma je solidno i ujednačeno otpjevao pjesmu od E. Mila Kossette: »Mi ćemo mladi sagraditi grad«.

Dramska sekcija TLM »Boris Kidrič« izvela je odlomak iz I čina »Kunfužjun u getu« od Petra Kukuljica, a u režiji Josipa Vikarija, dosta duhovito i dobro uvježbano.

Predstavnica Gimnazije Arinka Mazalin sa uspjehom je izvela na klaviru »Preludij« od Sergeja Rahmanjinova.

Zabavni orkestar pripadnika VP 9999 oduševio je publiku kompozicijom »Balada o trubi«.

Posebno zadovoljstvo bilo je slušanje recitacije »Plać matere čovjekove« od Dušana Vasiljeva, s kojom se Darija Jurković predstavila publici.

Spomenka Jurković, predstav-

Sredstva s kojima ove godine raspolaže Općinski društveni fond za financiranje školstva nisu dovoljna da bi se riješilo niz problema koji opterećuju školstvo na našoj komuni.

Ove će se godine, prema očekivanju, u Općinski fond za financiranje školstva slići nešto više od jedne milijarde dinara, što je znatno manje od rashoda koje su planirale školske institucije. S obzirom da je raskorak između potreba i realnih mogućnosti prilično velik i da iznosi oko 700 milijuna dinara, sasvim je jasno da školstvo u sadašnjoj situaciji ne može ni uz najbolju volju dobiti više nego što je »procuvalo« iz prilično skučenog budžeta općine. Tako bi se, unatoč izvjesnim razmimoilaženjima, mogao definirati rezime diskusija i izlaganja što su se čuli na posljednjoj sjednici Prosvjetno-kulturnog vijeća Skupštine općine Šibenik.

Na dnevnom redu sjednice nalazila su se četiri ključna pitanja. Prvo se raspravljalo o donošenju Rješenja o davanju suglasnosti na proračun prihoda i rashoda Fonda za unapređenje fizičke kulture općine Šibenik. Ukupni prihod toga fonda u 1965. godini iznosit će 30 milijuna i 649 tisuća dinara. Iz prošle godine preneseno je 3 milijuna 650 tisuća dinara, dok će se od ljeta i sportske prognoze dobiti daljnjih 5 milijuna dinara. Najvažnija stavka fonda temelji se na zajmovima i kreditima i iznosi 21 milijun dinara. U stvari, radi se o kreditu što ga je Fond za fizičku kulturu prošle godine podigao kod Komunalne banke u Šibeniku u iznosu od 25 milijuna dinara. Od te sume u prošloj je godini utrošen iznos od 4.428.400 dinara, pa će se, dakle, glavnina sredstava iz toga kredita investirati ove godine. Kredit je namijenjen za radove na domu VK »Krka« i stadionu »Rade Končar« na Subićevcu. U

Kome i koliko iz Fonda za školstvo

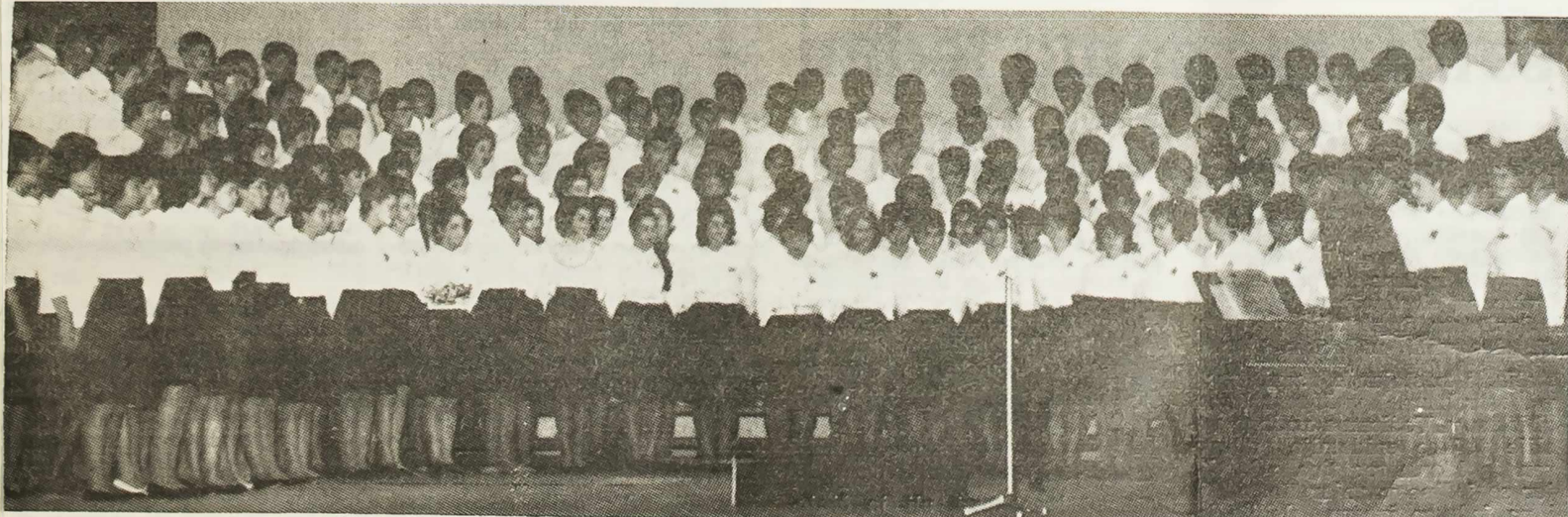

tu svrhu, kako je predviđeno, utrošit će se 21 milijun dinara, dok će se preostali dio sredstava Fonda uložiti u podizanje objekata za masovnu fizičku kulturu.

Najveći dio sjednice Prosvjetno-kulturnog vijeća bio je posvećen planu prihoda i rashoda Općinskog društvenog fonda za školstvo za 1965. godinu. Kako je na sjednici izneseno, ukupni prihodi toga fonda iznosit će milijardu i 7,5 milijuna dinara. Od te sume za osnovnu djelatnost osnovnih škola na području komune utrošit će se 568.594.000 dinara, stručno će školstvo dobiti 109.116.000 dinara, dok će ostale školsko-prosvjetne institucije dobiti 190.381.000 dinara. Možda tim globalnim brojkama nije loše pridodati i iznose koje će iz Općinskog dru-

štvenog fonda za školstvo dobiti pojedine školske institucije. Škola učenika u privredi Šibenik dobit će 20.246.000 dinara, Škola učenika u privredi Murter 3.080.000 dinara, Metalurško-tehnološka škola dinara 29.113.000, Bolničarska škola dinara 4.390.000, Ekonomska škola dinara 29.585.000, a Srednja medicinska škola 12.702.000 dinara. Nadalje, Muzička škola u Šibeniku dobiva 19.592.000 dinara, Gimnazija dinara 50.085.000, Pedagoška gimnazija 34.623.000 dinara, Pedagoška akademija 36 milijuna dinara, dotalcija đlačkom domu »Ruža Vukman« iznosi 5.628.000 dinara, Dječji vrtići dobivaju 30.953.000 dinara, Radničko sveučilište 9,5 milijuna, a Narodno sveučilište 4 milijuna dinara.

(Nastavak na 3. strani)

GODISNJA SKUPŠTINA
UDRUŽENJA PENZIONERA

Novi penzijski sistem u centru pažnje

U ponedjeljak 31. svibnja, na godišnjoj skupštini Udruženja penzionera, koja je održana u dvorani kina »Tesla«, u centru pažnje bila su neka pitanja iz osnovnog Zakona o mirovinskom osiguranju i Zakona o invalidskom osiguranju. U izvještaju, kojeg je podnio dugogodišnji predsjednik Udruženja penzionera Ante Kovač i diskusiji proanaliziran je rad ovog

udruženja u protekloj godini. Na ovom području živi oko 4200 ličnih, porodičnih i invalidskih penzionera, od kojih je 2000 učlanjeno u Kasi uzajamne pomoći. To je još uvijek premalen broj učlanjenih u ovoj kasi, pa je preporučeno da se i ostali članovi Udruženja učlane. Rečeno je također, da je iz ove kase članovima isplaćeno više od milijun i 100 tisuća dinara,

a izvjesnom broju penzionera pružena je i novčana pomoć.

O novom penzijskom sistemu, istaknuto je u izvještaju, vodile su se žive rasprave na brojnim sastancima, na kojima su iznijeti prijedlozi i nadopune bivšeg Zakona o penzijskom osiguranju. U vezi s tim, na skupštini je preporučeno da se usklađivanje sadašnjih penzija sa životnim standardom obavlja svake godine, a ne svake pete, jer bi u protivnom slučaju penzioneri bili umnogome uskraćeni. Prevođenje penzija od starih na nove nalazi se u završnoj fazi i sva rješenja bit će izdana u predviđenom roku, tj. do 30. lipnja ove godine. Preporučeno je da se penzionerima koji su sudjelovali u prvom svjetskom ratu, a od 1958. se nalaze u penziji, dade jedan razred više, kako bi bili izjednačeni s ostalima, a da se svima onima koji su penzionirani od 1958. do 1960. penzijski osnov varolizira uz određivanje jednog višeg prosjeka.

Na skupštini je bilo riječi i o eventualnom ukidanju K-15 za povlašteno vožnju. Ukoliko do toga dođe, predlaže se da se penzioneri zajedno sa članovima porodice izjednače u pravima s aktivnim osiguranicima, odnosno da im se na ime regresa isplati određena razlika.

Suradnja između Udruženja i Komunalnog zavoda za socijalno osiguranje bila je više nego zadovoljavajuća. U vezi s tim, odano je priznanje Zavodu na efikasnosti u radu na prevođenju penzija. I ovoga puta pred nadležne faktore u komuni postavljene su zahtjeve za postojanjem prikladnih prostorija u kojima bi se odvijao društveni život penzionera. Skupština su obaviješteni da će se do 1970. godine u Sibeniku podići dom za penzionere, u kojem će se smjestiti 120 članova ovog udruženja. Inzistirano je i na tome da se poveća broj pretplatnika na stručni list »Glas penzionera«, te da se uspješnije rješavaju neka lična pitanja.

Na skupštini je izabran novi upravni i nadzorni odbor, koji broji 13, odnosno 3 člana. Za predsjednika je jednoglasno izabran Ante Kovač, a za delegata za republičku skupštinu Spiro Huljev. (!)

ODLIKOVANI AKTIVISTI NARODNE TEHNIKE

Na svečanosti koja će se ovog mjeseca održati u Domu Narodne tehnike bit će uručene spomen-plakete »Boris Kidrič« organizacijama, društvima i aktivistima Narodne tehnike, kojima ih je odlikovalo Predsjedništvo vijeća Narodne tehnike Jugoslavije za dugogodišnji plodonosan rad na jačanju i širenju tehničke kulture na području šibenske općine. Općinsko vijeće Narodne tehnike u Sibeniku odlikovano je srebrnom plakatom, isto odlikovanje bit će podijeljeno pomorsko-brodarskom društvu »Val« i aktivistima inž. Ivi Vatavuku, Anti Stipici i Ivi Roši. Brončanom plakatom odlikovani su jedrilicaški klub »Mornar«, te Jere Lasinović i Tomislav Balin.

GODISNJA SKUPŠTINA VATROGASNOG ODBORA
SIBENSKE OPĆINE

Protupožarna zaštita - najveća briga

Kakve mjere ubuduće poduzeti na poboljšanju protupožarne zaštite u radnim organizacijama i u privredi uopće - bio je glavni predmet raspravljanja na godišnjoj skupštini Vatrogasnog odbora šibenske općine koja je prošlog tjedna održana u dvorani Vatrogasnog doma.

Zadatak vatrogasne službe, rečeno je u izvještaju, nije samo u gašenju požara, već i poduzimanju potrebnih mjera da do njega ne dođe. To je, osim vatrogasne službe, primarni zadatak svih društveno-političkih faktora, građana i društva u cjelini. Razvoj privrede i tehničkih dostignuća raste rapidno iz dana u dana, a s tim u vezi i opasnosti od požara. Da bi se te opasnosti mogle na vrijeme osujetiti, potrebno je paralelno s općim rasvojem unapređivati i protupožarnu službu u svim vidovima, na polju preventivne i operative.

Unatoč raznim teškoćama u protekloj godini polučeni su veoma zapažni rezultati. Ne samo na stručnom usavršavanju članstva nego i na raznim takmičenjima gdje su se baš šibenske vatrogasne ekipe visoko plasirale i u oštroj konkurenciji zauzele tri prva mjesta ispred ekipa vatrogasnih odbora Dubrovnika, Splita i Zadra.

Na ovom teritoriju djeluje osam vatrogasnih organizacija koje pokazuju zapaženu aktivnost. Međutim, nasuprot ovima, neke organizacije su gotovo prestale djelovati. To posebno vrijedi za dobrovoljno vatrogasno društvo u Vodicama, te za društva u radnim organizacijama »Jadranka« i »Krka«. Upravo te dvije radne organizacije

predstavljaju i po karakteru proizvodnje i lokaciji objekata i po građevinskoj konstrukciji i požarnom opterećenju najveću opasnost u izbijanju i širenju požara. U tim kolektivima, na žalost, potpuno je zanemarena protupožarna služba. Slično je stanje u Vodicama, Tijesnu i Murteru, gdje postoji veoma razvijena turistička i ostala privreda i gdje je i te kako potrebno prisustvo vatrogasnih društava. Operativnoj i protupožarnoj službi na tom području potrebno je ubuduće pokloniti punu pažnju i ujedno odstraniti sve slabosti koje stoje na putu efikasnijeg sprečavanja požara.

Baš zbog nedostataka u protupožarnoj preventivi broj požara je u stalnom porastu. I pricinjene štete također pokazuju tendenciju rasta. Dok je ukupna šteta u 1963. godini iznosila oko 5 milijuna, u 1964. godini vrijednost uništene imovine popela se na čak 85 milijuna dinara, a u prvih pet mjeseci ove godine u 20 požara nastala šteta procjenjuje se na bližu 20 milijuna dinara. Sve to dovoljno govori da odgovorni faktori ne vode dovoljno računa kad je riječ o zaštiti narodne imovine i ljudskih dobara.

U okviru vatrogasne organizacije na šibenskoj općini djeluje danas više od 380 aktivnih članova, što nije mali broj ako se uzme u obzir da ovo područje, osim Sibenika, nema baš bogatu tradiciju na planu vatrogasne službe. Naime, sva društva izvan Sibenika osnovana su poslije oslobođenja. Po aktivnosti i broju članstva izdvajaju se vatrogasna društva Sibenik, Zaton i Skradin. Te organizacije koje djeluju u Tvornici elektroda i ferolegura i tvornici lakih metala »Boris Kidrič«.

Sva društva nisu u tehničkom pogledu jednako opremljena. Neka od njih ne posjeduju ni minimalna sredstva, kao što su agregati, tlačne cijevi i lična oprema.

Nakon diskusije, koja je dala osnovne smjernice za budući rad Vatrogasnog odbora i društva u cjelini, izabrano je novo rukovodstvo. Za predsjednika je biran Jakov Pavlović, za tajnika Slavko Begonja, dok je za komandanta Stalne vatrogasne jedinice imenovan Josip Zaja. (j)

Jedan je sanitarni inspektor, međutim, u pravom smislu riječi - nemoćan, i bilo bi zaista vrijeme da Sanitarna inspekcija dobije još bar jednog stručnjaka. Napomenut ćemo da je sistematizacijom radnih mjesta predviđeno da budu zaposlena tri sanitarna inspektora. To bi bilo veoma dobro, i zbog toga što su u mnogim mjestima vodoopskrbni objekti bunari i cisterne, koji u većini slučajeva nisu ni klorirani. Naime, trebalo bi permanentno vršiti preventivne akcije, među koje se ubraja i dezinfekcija vode.

Jedini šibenski sanitarni inspektor ima u posljednje vrijeme pune ruke posla. U njegovoj je nadležnosti i pregled ugostiteljskih radnji. Novim zakonskim propisima dozvoljeno je da i privatni sektor u određenim granicama može pružati pansionske usluge. Mnogi od onih koji su zatražili takve dozvole, međutim ne ispunjavaju uvje-

MALI ESEJ

Suvremeno društvo

Prisutna društvena stanja, zbivanja, odnosi, oblici promjene, pojave - često se u sociološkoj i političkoj literaturi, te u govornom rječniku krste »suvremenim društvom«. Taj termin nije adekvatan za izražavanje skrupnosti prisutnih pojava u svijetu. On je zbog toga nenačujan i ne bi se mogao upotrebljavati u smislu terminus tehnikusa, koji bi pojmovno i istinito odražavao ukupnost socijalno-ekonomskih odnosa današnjeg svijeta. Međutim, pojam »suvremeno društvo« ne rijetko se prikazuje upravo ta ukupnost. Ali to je teoretska zablude. U »suvremenom društvu« postoje dva glavna društvena poretka, a oba ta poretka nisu suvremena. Kad kažemo »suvremeno društvo uopće«, onda ne vidimo njegovu ni klasnost, ni nanklasnost, ni nanklasnost. Mogli bismo samo, preciznosti radi, govoriti o suvremenom kapitalizmu, o suvremenom socijalizmu, čija suvremenost, opet, ima samo relativni karakter.

Šta to znači kad skupnim pojmom »suvremeno društvo« izražavamo i obilježavamo »društvo« u kojem ima mnogo nesuvremenog, konzervativnog, feudalnog, robovskog. Nismo savršeno ništa kazali kad osnovne društvene odnose i pojave u svijetu izrazimo skupnim pojmom »suvremeno društvo«. Uostalom, u svijetu ne postoji samo jedno društvo kao proizvod uzajamnog djelovanja ljudi. Ako već upotrebljavamo pojam suvremeno društvo, a njega su još i klasiци upotrebljavali, onda bismo ga trebali upotrebljavati u smislu označavanja konkretnog oblika društvene organizacije ljudi, i to onog oblika koji je prevazišao kapitalistički oblik društvene organizacije i koji predstavlja relativno najveći stupanj razvoja u socijalnom razviku. Kapitalizam kao društveno-ekonomski poredak bio je »suvremeno društvo« samo u svojoj historiji u odnosu na feudalizam, a ne nikako i danas u relacijama prema socijalizmu, odnosno komunizmu. Prema tome, ovi društveni poreci ne mogu se ni sa kakvog aspekta izjednačavati i uvrštavati pod isti nazivnik neke amorfne »suvremenosti društva«.

Širi pojam koji bi obuhvatio ukupnost svih oblika egzistirajućih društvenih organizacija i odnosa u današnjem svijetu, cijelom čovječanstvu (od najprimitivnijih oblika društvene organizacije ljudi i odnosa u njima do relativno najsvremenijeg ispoljavanja tih pojava) trebalo bi tek naučno ustanoviti. Možda bi to obilježavanje skupnosti egzistirajućih oblika društvenih organizacija ljudi i uopće odnosa u ljudskom svijetu najbolje odgovarali ovi izrazi u smislu terminus tehnikusa: SUVREMENI SVIJET Ili SUVREMENO čovječanstvo. Jedan od tih pojmova apstraktno bi obilježavao ljudsko društvo i ukupnost svih prisutnih oblika društvene organizacije ljudi i odnosa u njima. A pod pojmom SUVREMENO društvo mogli bismo podrazumijevati konkretni prisutni oblik društvene organizacije ljudi i to stvarno najsuvremeniji i nainapredniji oblik te organizacije.

Dobro bi bilo kad bi pojmovi bili nedvosmisleni i kad bi nedvojbena obilježavali onu pojavu o kojoj upravo govorimo. Raiko Dobriević

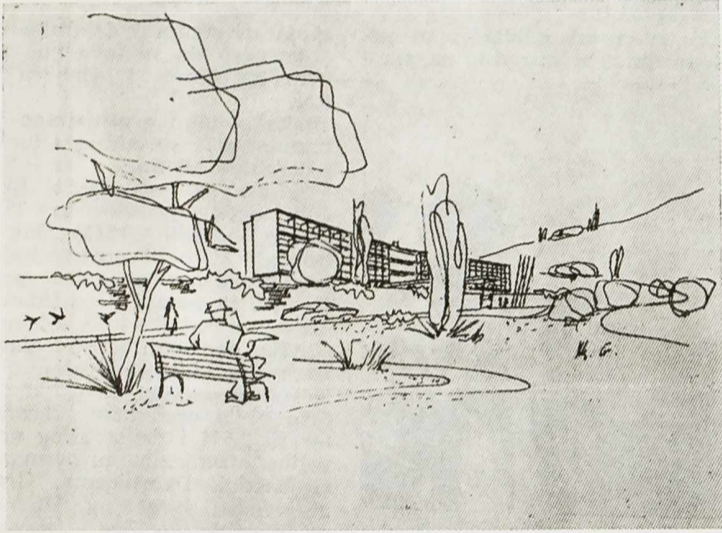
STAMBENI OBJEKT ZA PENZIONERE

U Sibeniku predstoji izgradnja stambenog objekta za penzionere. Ovaj objekt izgradit će se na Šubičevcu, u šumovitom predjelu, na prostoru iznad tvornice tekstila »Jadranka«. Lokacija je idealno odabrana, jer unatoč perifernom položaju terena za izgradnju, budući objekt bit će ipak vizuelno povezan sa životom naselja koje se prostire pred njim. U tom objektu stanovat će 120 osoba. Sve stambene prostorije bit će orijentirane na jug, a unutrašnjost će se urediti primjenom najsvremenije opreme, kao i ugradbom svih potrebnih institucija. Ova trokatna zgrada imat će kapacitet od 120 ležaja, a na svakom katu nalaziti će se prostrana prostorija za dnevni boravak. U prizemlju će se smjestiti svi pogoni potrebni za funkcioniranje ovoga specifičnoga stambenog objekta: centralna kuhinja sa skladištima, pogona za pranje i peglanje rublja, garaža, uprava i stan domaćice, dok će u podrumu biti kotlovnica i sva potrebna skladišta. Posebni trakt prizemlja zauzimat će prostorije sanitarnog odjela sa 10 ležaja.

Stanari ovog objekta imat će sav potreban komfor. Osim uzprostora za ličnu higijenu, predviđene su posebne prostorije za posjete, brijačnica i biblioteka sa čitaonicom. Ovaj objekt bit će okružen velikim parkom za rekreaciju u kojemu će se smjestiti klupe za odmor.

Projektan dokumentacija za ovaj objekt izrađena je u projektnom birou »Plan« u Sibeniku, a idejno rješenje izradio je inž. arh. Dinko Vesanović. Financiranje ovog objekta vršit će se dijelom iz lokalnih, a dijelom iz republičkih sredstava, dok će za njegovu izgradnju biti investirano oko 380 milijuna dinara.

NA SLICI: Perspektivna skica budućeg stambenog objekta za penzionere na Šubičevcu.

TRAGOM SAOBRAĆAJNIH NESREĆA

- Tata, vrati se...!

CRVENA SVJETLA SU
UPALJENA!

Glavna turistička sezona je na pragu. Uza svu korist koju nam donosi treba napomenuti da će se s njom povećati i broj saobraćajnih nesreća. U ljetnim mjesecima na šibenskim cestama rapidno se povećava broj vozila. Te dvije komponente uzajamno se isprepleću i gotovo ih se i ne može odvojiti. Nastojanja i poštovanost saobraćajnih milicionera više su puta uzaludna. Međusobni sudari vozila, sudari motornih vozila s biciklima i zaprežnim kolima, prevrtanje ili iskliznuće vozila, obaranje i gaženje pješaka ili stoke - bit će i ovog ljeta veoma česte slike i na našem području.

Zbog čega najviše dolazi do saobraćajnih nesreća? Kada bismo pošli tragom podataka, vidjeli bismo da je, na primjer, prošle godine na našim cestama zabilježeno 238 udesa, dok ih je godinu dana prije bilo 154. Te brojke, ima li se na umu činjenica da je Jadranska magistrala na šibenskom području bila dobrim dijelom dovršena već lanjske godine, mogu donekle iznenaditi. Međutim, saobraćajci im se ne čude i vele da upravo bolje ceste donose i više saobraćajnih nesreća.

Od ukupno 238 prošle godine evidentiranih nesreća na cestama - 48 ih je prouzrokovano zbog nepažnje, rasijanosti ili gubitka kontrole nad volanom, u 34 slučaja krivicu snose pješaci, osam saobraćajnih nesreća skrivili su pijani vozači, 9 ih je nastalo zbog prebrze vožnje, 12 radi nepropisnog preticanja vozila, dok je zabilježen čak 51 sudar dvoju vozila u pokretu.

Saobraćajne nesreće, naravno, nose sa sobom i ljudske žrtve. Prošle je godine u nesrećama na cestama

na području koje kontroliraju šibenski saobraćajci bilo 10 smrtnih slučajeva, 65 težih i 97 lakših tjelesnih povreda. Interesantno je istovremeno zabilježiti da je u posljednjih pet godina na cestama ovoga kraja našlo smrt 55 osoba, dok ih je 167 teže i 320 lakše povrijeđeno. S obzirom da saobraćajne nesreće povlače za sobom i materijalne štete, zabilježiti ćemo iznos šteta koje su nastale u posljednjih pet godina. Materijalna šteta prouzrokovana saobraćajnim nesrećama u 1960. godini procijenjena je na 6,254.000 dinara. Godinu dana kasnije štete su se popele na 11,446.000 dinara, sljedeće godine iznosile su 15,483.000 dinara, a 1963. godine 30 milijuna dinara. Prošle godine vidna šteta prouzrokovana saobraćajnim nesrećama na području ovoga kraja popela se na 42 milijuna 736 tisuća dinara. Broj smrtnih slučajeva, teže i lakše povrede i nastale materijalne štete bez sumnje opominju. A da nije bilo savjesnih saobraćajnih milicionera tko zna koliko bi brojke još bile veće.

Sve saobraćajne nesreće ne nose za sobom uvijek smrtno slučajevu i

povrede. Da je tako, potvrdit će nam i nekoliko narednih podataka. Na području koje kontroliraju saobraćajci iz Sibenika, a to je teritorij kninske, drniške i šibenske komune, bilo je 1964. godine ukupno 1576 saobraćajnih nesreća, a godinu dana prije 1354 saobraćajne nesreće. Najviše nesreća događa se u ljetnim mjesecima. Prošle je godine u kolovozu zabilježeno 43 saobraćajna udesa sa posljednjama, dok ih je u srpnju bilo 32. Siječanj je »najsirovašniji« u rubrici u kojoj se vode saobraćajni udesi, jer ih je prošle godine bilo 7, a prethodne samo četiri.

Zanimljivo je, također, prezentirati da su se prošle godine saobraćajne nesreće najviše događale petkom i subotom, i bilo ih je 93, a 1963. godine ponedjeljkom i petkom. Eviden-

tirano ih je 56. Tim brojkama nije nadomet nadodati ni vrijeme u toku dana u kojem su se saobraćajne nesreće događale. Prošle godine od 12 do 15 sati dogodile su se 63 nesreće, a i prethodne je godine u tim satima evidentiran najveći broj saobraćajnih nesreća - bilo ih je 57. Iako ti podaci na prvi pogled ne moraju mnogo govoriti, činjenica je da su, prema mišljenjima stručnjaka, veoma dobro pokazalo i vrstan indikator u razjašnjenju fenomena koji u današnje vrijeme zadaje i te kako brige. Na kraju bilježimo da je do početka svibnja ove godine na ovom području zabilježen jedan smrtni slučaj i 13 težih i lakših ozljeda u saobraćajnim nesrećama, koje su rezultirale i materijalnom štetom od blizu 3 milijuna 6 tisuća dinara. (B)

IZ SANITARNE INSPEKCIJE

Poslova mnogo

Da sanitarni imaju i te kako mnogo posla, uvjerit će nas, pored ostalog, i podatak da pod nadzorom Sanitarne inspekcije Skupštine općine Sibenik ima blizu 2.200 objekata koji podliježu pregledima. Međutim, unatoč činjenici da je poslova iz godine u godinu sve više, sanitarni su sve manje. Dok su dvije godine unazad u Sanitarnoj inspekciji radila trojica stručnjaka, danas je zaposlen samo jedan. Njemu su, dakle, povjerena kontrola i sanitarno-inspekcijски nadzor na području velikom 1.015 km², na kojem živi više od 82 tisuće osoba. Iz tih podataka nije teško zaključiti da Sanitarna inspekcija ni uz najbolju volju ne može u potpunosti odgovoriti zadacima što su pred nju postavljeni.

Treba se, međutim, ovom prilikom podsjetiti i na neke stvari koje datiraju unatrag dvije godine. Sjetimo se samo epidemije trbušnog tifusa u Vodicama, koja je mogla imati i te kako teške posljedice. Zahvaljujući, pored o-

sanitarac samo jedan

stalih, i nastojanju sanitarni, u centralnome vodoopskrbnom objektu u Vodicama nedugo poslije pojave epidemije montiran je klorinator tipa »Gnječ«, jer se jedino na taj način, makar i na jednom izvoru, dobila higijenski zadovoljavajuća voda i izbjegle daljnje opasnosti za

izbijanje epidemije. Takvih i sličnih akcija bilo je u posljednje vrijeme prilično broj. Na žalost, ove i lanjske godine Sanitarna inspekcija je kadrovski oslabljena, i to, dakle, baš u vrijeme kada je turizam u mnogim mjestima šibenske rivijere uzeo maha. To govorimo i zbog činjenice što povećani pritisak gostiju na već postojeće sanitarije i niz drugih popratnih pojava može veoma lako prouzrokovati neželjene posljedice. Naravno, na uklanjanju i sprečavanju toga ne treba da isključivo učestvuju sanitarni inspektori, ali je činjenica da je njihovo mjesto na tom poslu veoma značajno.

MALI OGLASNIK

PRODAJE SE STAN SA PET SOBA SA NUZPROSTORIJAMA uz vrlo povoljnu cijenu, u Ulici bratstva i jedinstva br. 34. Za informacije obratiti se Bilandžiji Mili - Wilsonova 5. Sibenik.

ZAVRŠEN FESTIVAL DRAMSKIH AMATERA HRVATSKE U ISTRI

Uspješan nastup Šibenčana u Novigradu

Na ovogodišnjoj smotri dramskih amatera Hrvatske učestvovali su i šibenski Centar za kulturno-umjetnički odgoj mladih. Naši mladi sugrađani predstavili su se satiričnim kolažom »Budilnik« od Vlade Bulatovića Viba. Redatelj toga komada je Dragutin Meić, a scenograf Branko Friganović.

Po povratku šibenskog ansambla zamolili smo Dragutina Meića da iznese svoje dojmove s toga festivala. On je rekao:

Iako prvi put učestvujemo na festivalu, možemo staviti niz primjedaba na organizaciju festivala, kao i stav Saveza amaterskih kazališta Hrvatske prema amaterizmu u Dalmaciji. Na primjer, još se nije održalo ni jedno savjetovanje, seminar ili bilo kakav oblik pomoći dramskim amaterima u Dalmaciji. Amaterizam u Dalmaciji je izoliran i prepušten sebi. U takvoj situaciji vrlo je malo amaterskih ansambala iz Dalmacije koji vode trajniju repertoarnu i drugu politiku. Stoga

je vrlo malo kolektiva koji se mogu ravnopravno natjecati s drugim omladinskim ansablama u Hrvatskoj. Kada govorimo o festivalu, onda moramo kazati i to da po našem mišljenju svrha festivala nije samo u tome da se prikaze predstava i prvim vozom otputuje kući, već da festivali treba da budu pokretači i podstrekajući aktivnosti. Tako bi, na primjer, bilo vrlo interesantno da je Savez organizirao razgovore o predstavama, stručne analize predstava. Što se tiče našeg uspjeha na

ovogodišnjem festivalu, mislim da tu nema dileme: uspjeh je potpun, a na takav zaključak nas, pored ostalog, upućuju i kritike.

A da je tako, pozvat ćemo u pomoć i kritike iz nekih listova. U »Vjesniku« P. Cindrić, pored ostalog, piše: »Mladi su se Šibenčani vrlo lako i spontano snalazili u svim situacijama inventivne redateljske koncepcije. Jere Marinov, Branko Sruk, Darija Jurković, Ante Brešan, Nada Jurić-Kokić, Milena Lakić i Miloje Jovanović predstavili su se kao vrlo talentirana ekipa kojoj do punog sjaja nedostaje samo malo rutine i scenske snage. Najveća zasluga za takav uspjeh pripada u prvom redu režiji Dragutina Meića i scenografiji Branka Friganovića. Redateljski Meićevi domišljaji, ponegdje gotovo bravurozni i njegova igra s Friganovićevim dekorativnim panoima predstavili su nam ga kao aktivnog sudionika predstave, a ne samo promotivna scenskih zbivanja«.

O izvedbi šibenskog »Budilnika« treba reći: »Večernji list« od 25. svibnja piše slijedeće: »Najmarkantniji doživljaj u nastavku festivala donijela je Omladinska scena Centra za kulturno-umjetnički odgoj mladih Šibenik izvedbom Bulatovića »Budilnika«. Ta predstava izazvala je ne samo buran aplauz u dvorani već i isto tako burne diskusije poslije predstave. Zasluga za uspjeh te predstave pripada vanredno razgranom, disciplinirano uvježbanom, a opet mladenački neposrednom i svježem nastupu šibenskog amaterskog ansambla, a posebno njegovu režiseru Dragutinu Meiću. On je pokazao izraziti teatarski nerv u stvaranju zahuktalo živog, uvijek jasnog i efektnog scenskog gibanja u kojem riječ, pokret i muzika dolaze do punog izražaja. Osobito treba istaći režiserov aktivan odnos prema tekstu, koji je i jekavizirao, a srpskog seljaka Tiosava npr. pretvorio u dalmatinskog Matu koji govori u dijalektu i time ne samo omogućio mladom ansamblu veću neposrednost u igri već proširio i djelokrug satire koja se sigurno ne odnosi na život u jednom našem jezičnom području«. Nama poslije toga ne preostaje nego da izvodima šibenskog »Budilnika« čestitamo. (B)

Ezopove basne

dva takva sačuvana primjerka. Reprodukcijska stranica koje donosimo na našoj slici predstavlja crtež i tekst basne o vuku i čaplji. Pisana je starim talijanskim jezikom, a sadržaj joj je otprilike ovakav:

— Gosteći se ulovljenim plijenom, vuku je zastala kost u grlu. Mučio se da je izvadi, ali uzalud. Susreo je čaplju i stao je zaklinjati da će je bogato nagraditi, ako mu svojim dugачkim kljunom izvadi kost.

Čaplja je pristala i gurnula svoj kljun u ždrijelo vuka. Izvadila je kost. No za nagradu što je spasila vuka nije dobila ništa, osim ljutnje i bijesa vuka.

— Budi sretna što si izvukla živu glavu, rekao je vuk na kraju. I ostale basne su u stilu sličnih pouka. J. C.

Ovo je prvi put da dramski amateri Šibenika učestvuju na republičkom festivalu dramskih amatera. Sama ta činjenica govori o tome da smo pravilno postupili što smo prijavili predstavu i u konkurenciji od četrdesetak amaterskih kazališta i grupa ušli u uži izbor. Komisija je i prilikom same predstave u Šibeniku i prilikom festivalske izvedbe vrlo laskavo govorila o našoj igri.

U samostanu na otoku Visocu čuva se primjerak jednoga od prvih izdanja prvih štampanih Ezopovih basna. Štam-

pao ih je Dubrovčanin Dobroško Dobrušković 1487. godine u Breši (Italija). U svijetu postoje još samo

nemiri u dalmatinskim gradovima. Na dan sloma mletačke republike u Šibeniku je bilo oko 200 venecijanskih vojnika, doista prevelik broj da se održi red u gradu. Narod je tada bio obvišten da će Dalmacijom zavladati Francuzi i njihov »demokratski« režim. Međutim, narod nije bio zadovoljan obećanjima i uskoro dođe do kulminacije nerazpoloženja. Naročito je ogorčeno bilo okolno stanovništvo. I 15. lipnja navalni na gradska vrata više tisuća seljaka iz bliže okolice. Kad su seljaci provalili gradska vrata, mletački su vojnici u prvo vrijeme pružili otpor, ali kasnije, kad su vidjeli da su malobrojni, povuku se — ostavivši pred gradskim zidinama četiri poginula vojnika. Ustanak seljaka poprimio je sve žešće razmjere. Tri dana kasnije ustanici navale na kuću francuskog konzula Nikolu Bertoleti Zuljatija, inače mletačkog

plemića, upadom u kuću i ubiju njega i njegovu ženu, dok je njihov sin Vicko u zadnji čas pobjegao i uskoro napustio Šibenik. Nije ostalo samo na tome. Nezadovoljno stanovništvo stalo je paliti sve zemljišne knjige i spise, kako bi zatrlj svaki trag o posjedu; no, u posljednji čas to spriječe imućniji seljaci. Nekoliko dana kasnije na zajedničkom sastanku predstavnika sviju staleža na području Šibenika i okolice donesen je zaključak da Šibenik i okolica potpadnu pod Austriju, kako je to bilo i utanačeno mirom u Leobenu između Napoleona i austrijskog cara Franje III. Proglas o tome objavljen je 23. lipnja. Taj su akt potpisali biskup Spalatin, provincijski kapetan Corner, sudac Antun Mattiazzi, prokurator grada Franjo Prkić i Aleksandar Balio, a u ime svih glavaru sela Mičo Kralić. (J)

OGLEDALO —

ŽIRI

Nema festivala bez ocjenjivačkog žirija. Festivala ima velikih i malih: više ili manje uspješnih, manje ili više potrebnih.

Imamo i neslužbenih festivala. To su one manifestacije koje su bez novčanih nagrada; gdje — žiro račun i ne igraju ama baš nikakvu ulogu. Takav jedan festivalčić imali smo prošlih dana u našem gradu: smotru kulturno-umjetničke djelatnosti organizacija Saveza omladine. Zapravo, dvije smotre: jednu za seosku, a drugu za gradsku omladinu.

Još jednom smo podijelili selo i grad. Zašto? Na to pitanje neka nam odgovore organizatori smotre.

Prirjedbe kao takve publika i kulturni faktori u komuni primili su vrlo dobro, i javno mnjenje je na strani te korisne forme rada. Inicijativa je dobro zamišljena, vrlo dobro realizirana, odlično prihvaćena.

Ipak, neka organizatori prime jednu malu primjedbu — osim one za podjelu omladine na seosku i gradsku. Radi se, naime, o kriterijima ocjenjivačkog žirija. Smotre su, kao što je poznato, imale za cilj da nam prezentiraju amaterski kulturno-umjetnički rad omladinskih organizacija: folklor, drama, recitacija, muzika (vokalna i instrumentalna) i tako dalje.

Postavlja se, međutim, pitanje zašto je ocjenjivački žiri dodjeljivao visoke, najviše nagrade profesionalnim umjetnicima? Na taj način amaterski rad je doveden u neravnopravan položaj i ocjene koje su donosile i nagrade djelovale su destabilizativno.

Greška je učinjena i više se nema kuda. Nadajmo se da odluke žirija neće obeshrabrati velik broj omladinaca i da će iduća smotra kulturno-umjetničke aktivnosti omladine naše komune biti još uspješnija. MARIN

Kome i koliko...

(Nastavak sa 1. strane)

Uz plan rashoda Općinskog društvenog fonda za školstvo dato je i objašnjenje. Istaknuto je, pored ostalog, da su sistematskom obradom i analizom izdvojeni u prvom redu specifični rashodi svake pojedine škole, kao što su, na primjer, ogrjev za nastavno osoblje, stanarina, najamnine, prijevoz nastavnog osoblja, odvojeni život, teži uvjeti rada nastavnog osoblja, dodaci rukovodiocima područnih škola, mentorski dodaci, i slično. Lični rashodi, kako je istaknuto na sjednici, predviđeni su prema strukturi nastavnog kadra, pri čemu se vodilo

računa o smanjenju raspona od početnog do krajnjeg mogućega osobnog dohotka za pojedina zvanja. Time i još nekim drugim činionicama uglavnom su, kako je istaknuto, brižni klasični plaćevni razredi uvjetovani bivšim Zakonom o javnim službenicima. U obrazloženju je kazano da ti kriteriji ne obavezuju radne organizacije da primjene taj način raspodjele, ali se misli da primanja istih kvalifikacija treba da budu jednaka u svim školama. Ako se tako ne bi uradilo, vjerujemo da bi se stvorili nepotrebni nesporazumi, koji bi samo mogli štetiti normalnom odvijanju nastavnog procesa u našim školama. (B)

POLITIČKI I DRUŠTVENI SMISAO SAMODOPRINOSA

Jedna riječ posljednjih godina ponovo »opterećuje« naš politički i društveni rječnik. Ona se svojim obiljem i slikovitom izražajnošću nametnula kao veoma česta. Međutim, pomoću nekih dodatnih oblika izražavanja (osobito statistikacije) i pomoću različitih konteksta u koje ona često »pada« njezin je realni ideološki utjecaj jedva uočljiv, pa zato i ograničeno politički djelotvoran. U ovim napismima pokušat će se to konkretno objasniti.

Riječ je o samodoprinosu građana, o obliku voljne i dobrovoljne privrženosti, o angažiranju i konkretnom doprinosu nužnostima koje u posljednje vrijeme »opterećuju« naš zahtjevniji fond.

Samodoprinos građana nije novina posljednjeg datuma. Nije to više ni manifestacioni ili pragmatičko-planski oblik privrženosti ili oblik tzv. »socijale«, već taj štinski izmijenjeni »stari« oblik komuniciranja između društva i građana predstavlja veoma izraziti vid sistema samoupravljanja, gotovo idealnu konkretizaciju toga sistema.

S pravom se može govoriti da nije svejedno isticati sistem samoupravljanja bez samodoprinosu građana — ili s njim, jer samoupravni sistem podjednako obuhvaća sve naše građane, pa ako je oblik samoupravljanja u radnim organizacijama (na kojeg gotovo svi referenti ili podnosioci izvještaja jedino i misle) ono što se u radnim organizacijama u posljednjih dvanaestak godina zbiva, onda nije jasno zašto oblik samoupravljanja ne bi bio i samodoprinos građana na rješavanju često zaista »životnih« komunalnih pitanja, iako je to »izvan« radne organizacije, jer taj sistem rada, da istaknemo, ima i svoje organe (odborne i komisije), svoja sredstva (planirane količine učesća — novčanog i radnog), svoj plan i rokovnik, svoju radnu snagu i završni račun (manifestaciona proslava i nagrade) itd.

Nijedan element sistema samoupravljanja nije neodređen ili isključen iz sistema samodoprinosu, osim možda pojedinačnih platnih obračuna na kraju svakog mjeseca, ali se isticanjem toga elementa ide upravo u prilog spomenutoj tvrdnji.

Takvo teoretsko postavljanje ovoga pitanja — samo je pokušaj određivanja sistema samodoprinosu. Veće ograničavanje na sadržajnu komponentu toga sistema u ovom je trenutku primarnije iz više razloga, a osobito kad se ima u vidu ono što se u našoj komuni dogodilo u tri-četiri posljednje godine. Čini se, naime, da su neke pojave (u prvom redu turizam) gotovo imperativno pitanje samodoprinosu istakle u prvi plan i orijentirale ljude da pronalaze različite oblike rada »bez kane općinske, budžetske ili one »odozgo« iz »viših« foruma. U suštini to je pozitivna orijentacija, a pogotovo što se time čitavo mjesto ili više mjesta »jednom« nađe u ulozu samoupravljača u najpozitivnijem smislu. Objašnjenje te činjenice dat ćemo u nekoliko »sličica« (kao polazni element diskusije).

GRADANI POGRIJEŠILI — GRADANI I ISPRAVLJAJU

Kad su svojevremeno vođene diskusije o Statutu općine, građani su dali 176 novih prijedloga, od kojih je bilo prihvaćeno 58. Međutim, neke su statutarne »obaveze« ostale više deklarativne. Znajući da komuna, ili zbog često dobronamjerne precijenjenosti svojih mogućnosti ili zbog finansijskih »škripaca«, nije bila u stanju da »održ« neka Statutom data »obezbanja« (prijevoz učenika osnovnih škola, elektrifikacija sela, i sl.), građani su »zakucali na druga vrata«, u prvom redu na svoja, i tako je, osobito u posljednje vrijeme, došlo do istinskog oživljavanja jednog »starog« oblika rada — do samodoprinosu, kojeg su inicijali sami građani. Dakle, građani glasali za ono što trenutno nije bilo ostvarljivo, pa to ispravili većim ličnim zalaganjem. Zaista, primjer vrijedan hvale.

Svi oni koji su drukčije shvatili neka statutarna »obezbanja« i koji još uvijek čekaju samo »kanu općinskue ili koji na naše trenutne slabosti reagiraju čuvstveno i razdrab-

Samodoprinos građana konkretnan vid samoupravljanja

ljivo — čini se da nisu shvatili da je Statut djelo građana, da je to i orijentacioni dokument trajnije vrijednosti, te da je samodoprinos jedan realni vid samoupravljanja građana, koji ga kao takvog nikad nisu ni odbili, što je i razumljivo.

ULJARICA SPREMLJENA U SKRINJI

Suvremeni se život bez elektrifikacije jedva može zamisliti čak i u nekom »zabrinom« zaseoku. Ovdje dio članka počeo je nekim slikovitim događajima.

Selo Goriš dobilo je struju prije desetak godina. Kad je struja »po-tekla«, bilo je veliko slavlje. Danas su u Gorišu ogorčeni na tu struju jer teče »nenormalno«, na »koseve« i nije za frižider, tv-aparat, el-štednjak; jedva je jaka i za peglu i radio-aparat — pa ne valja, jer je »krpana i skrpana od komadića žice«.

A sad jedan »sitni« detalj: prije tri godine jedna je starija žena, kad joj je zet »doveo« struju u kuću, »otišla« na »slar da rastre smokve na brnistru«. Kad se vratila sa »slara« i pritiskom na šalter uvjerila da je struja zaista došla i da ništa u kući nije izgorilo, rekla je zetu: »Ovaj je šalter mogao biti kraj kreveta, a ne za vratima«. Danas ta žena čuva uljaricu u skrini (a u skrini se drže samo »stvari od ključa«).

Svojevremeno se pričalo da su mještani jednoga sela otišli u Liku i nabavili stupove veoma jeftino — za vino ... itd. U biti to su ipak samo ilustrativne »sličice«, »sitni« detalji jedne revolucionarne promjene u načinu života naših mjesta. Čak i isticanje činjenice da su u posljednje vrijeme elektrificirana slijedeća mjesta: Rogoznica, Kopača, Vadalj, Loznica, Kruševu, Siroke, Draga, Podgreben, Krčulj, Jadrtovac, Naselje, Ražine, Rakovo Selo, Sonković, Naselje, i dr., a da su u završnoj fazi elektrifikacije Čista Mala, Čista Velika, Graoča, Bratiskova i dr, te da su u svim drugim mjestima pokrenute akcije za elektrifikaciju — ništa ne objašnjava, ako bi se pri tom zanemario odgovor na pitanje učesća u elektrifikaciji.

Budući da nam je upravo to cilj, i odgovoramo na pitanje: električno poduzeće »Elektra« učestvovalo je posljednjih godina u elektrifikaciji mjesta sa 102 milijuna dinara, Skupština općine sa »samo« 8 milijuna, dok su građani putem samodoprinosu u radnoj snazi ili novcu učestvovali sa 80 milijuna dinara. Tih 80 milijuna predstavlja jedan napori, jedno veliko odricanje, razumijevanje, jednu »žrtvu« vrijednu da se istakne.

Spomene li se da je bilo domaćinstava koja su samo za vanjsku instalaciju u svome mjestu dali čak i po 100—200 tisuća dinara, onda taj podatak zaista ne treba komentirati. Ljudi koji su tako shvatili rješavanje svojih problema, zaslužuju da budu posebno pohvaljeni. Nazovemo li ih samoupravljačima — samo je dio priznanja ...

(U idućem broju: DOBI, VODOVODNAI)

J. Grbelja

OMLADINA I SAMOUPRAVLJANJE

Na plenumu Općinskog komiteta SOH Šibenik, održanog 28. svibnja o. g. analizirana je aktivnost omladinskih organizacija u periodu proslave dvadesete godišnjice oslobođenja naše zemlje i Dana mladosti.

Plenumu je prisustvovao Veljko Terzić, sekretar Kotarskog komiteta SOH Splt.

U uvodnom izlaganju druga Ante Ljubičić, predsjednika Općinskog komiteta SO, istaknuto je da su sve organizacije SO ostvarile izvanredne rezultate u ovom jubilarnom periodu. Nadalje je podvučeno da se na osnovu iskustava iz ove i dosadašnjih godina izradi još osebujniji plan i program aktivnosti, pogotovo za iduću godinu kada naš grad slavi 900

godina postojanja.

O narednim zadacima u organizacijama SO i Komiteta govorio je Ante Dželalija, sekretar Općinskog komiteta SO, koji je, pored ostalog, rekao da aktivnost omladine u narednom periodu treba da bude prožeta stavovima i odlukama VIII kongresa SKJ, V kongres SKH i Prve konferencije SOJ, te da se pri tome mora voditi računa o tome da je smisao razvijanja samoupravljanja u svim porama naše djelatnosti osnovni društveni zadatak Saveza omladine.

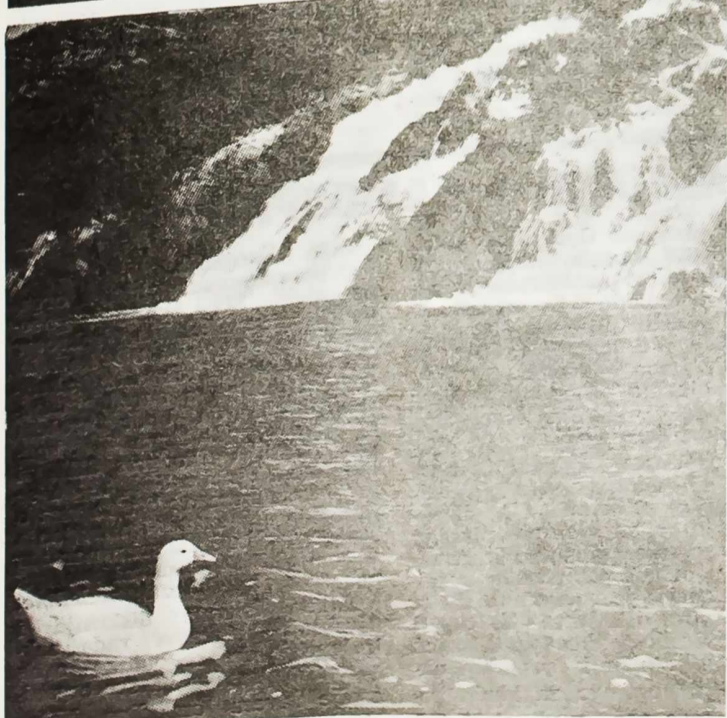
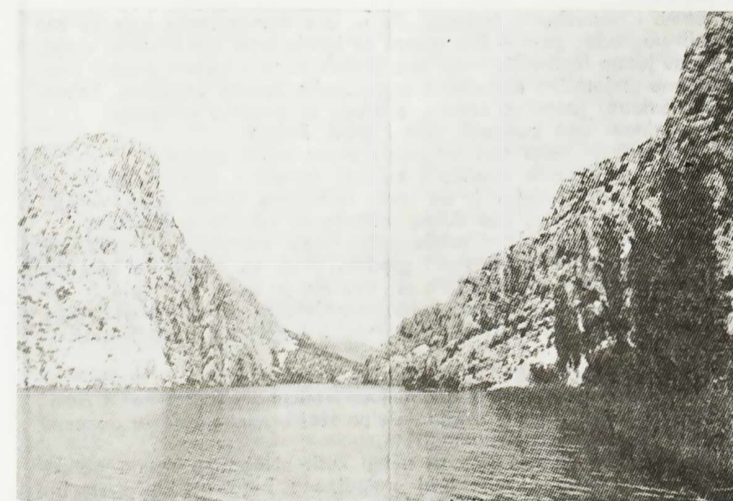
Nakon iscrpne diskusije i usvajanja programa rada, zaključeno je da se odluke ovog plenuma prenesu na sve organizacije Saveza omladine šibenske općine. — kb —

**Prilaz
otežan,
snimci
ipak
uspjeli**

POSILIJE PUNE 42 GODINE JEDAN JE POVRATNIK IZ AMERIKE REKAO DA SE ISPLATILO VIDJETI ROŠKI SLAP I POSJETITI RODNI DRNIŠ

IZA LEĐA TURIZMA

Ljeti 1963. godine, na povratku iz USA u rodni Dubrovnik, putujući kolima po Evropi, došao je iz Rijeke u Drniš u posjet svojoj sestri Anki. Otišao je da vidi Roški slap i kanjon rijeke Krke i ostao je tu — punih 16 dana!

Upoznao sam njegovu sestru Anku Skelin. Visoka žena, crna, još uvijek prava Dubrovčanka, iako više decenija nastanjena u Drnišu. Pričala mi je o utiscima svoga brata.

Taj svestrani čovjek bio je našoj javnosti gotovo nepoznat. U svojoj mladosti kao vrstan gimnastičar zauzeo je četvrto mjesto na Olimpijadi u Los Angelesu 1932. godine. Snimio je za Diznija mnoge filmove, napravio kompletne makete za spektakularni film »Prohujalo s vjehom«. Bio je lični prijatelj Klerka Gebla, Garija Kuperu, Luja Adamića, Elije Kazana, i drugih.

Zašto je toga čovjeka toliko fascinirala ljepota naše Krke? I to njege kome su Veliki kanjon prašume Floride i Amazona, Velika jezera i Havaiji — bili obične stvari? Odgovore na ta pitanja našao sam putujući ovim predjelima — koritom ove modrozeleno rijeke.

Zanimljivo je da je još prije prvoga svjetskog rata ovdje bio razvijen turizam. Na Slanu su postojala tri broda za prijevoz putnika. Jedan za sto, jedan za trideset, a jedan za desetak osoba. No, posjetioce su većinom činili imućni mornarički oficiri stare Austrije i njihove obitelji. Danas je ovdje situacija izmijenjena.

Drnišani vole kad se netko interesira za prirodne ljepote njihove okolice. Susretljivi su i pružit će vam sva obavještenja. Osobito im je drago kada vam mogu pričati o ljepotama Roškog slapa i kanjona rijeke Krke. Ali čim ste izrazili želju da odete do toga mjesta, lica se nekako mršte, jer to već predstavlja problem. Saobraćajne veze ne postoje. Ni jedno saobraćajno poduzeće nije zainteresirano da »pri sadašnjem stanju stvari« (a to znači ceste) održava vezu sa Drnišem i Roškim slapom. Posjetilac treba da se snalazi. To »snalaženje« nije nikakva prednost ako morate unajmiti taksi ili čekati možda i koji dan u Drnišu da se na teren »prebacite« vozilom ugostiteljskog poduzeća »Roški slap«.

Zahvaljujući susretljivosti tajnika Općine, uspjeli smo inak vrlo brzo riješiti ovaj problem. Cestom širokom i prašnjavom, dugom 18 kilometara, odvezao nas je općinski »moskvič« do odredišta.

Na Roškom slapu dočekale su nas klisure, bujno rastinje, visoki jablanovi, žuborenje vode.

— »Isplatio se ponovo prijeći Atlantik i doći u domovinu da vidim ljepote ove zemlje. Među njima i rijeku Krku i Roški slap«.

To je rekao 65-godišnji Nikola Rendić, povratnik iz USA, jedan od tvorca Diznejlanda — »grada snova« — i dugogodišnji Diznijev suradnik.

»Prošetao je svijetom« u potrazi za prirodnim ljepotama. Vidio je »prirodna čuda« svih kontinenata, ali ga se najviše dojmila ljepota dalmatinske obale i drugih naših krajeva.

Svježina omamljuje. Dva ugostiteljska objekta stalno su otvorena. Zaželite li dobru pastrvu, za 15 minuta bit ćete usluženi dobro i relativno jeftino. Ali, gostiju nema! Nekoliko soba u tim objektima čeka na posjetioce koji će doći tek možda za dva mjeseca. I to su rijetki turistički slatkokusci poput one obitelji iz Liža iz Belgije koja je prevalila toliku udaljenost da stigne u mirne vode rijeke Krke i tu ostane 20 dana. Ili možda oni turisti iz Austrije koji su čak ovamo dovikli snažne glisere i uživali u brzinama do mile volje. Baš činjenica što ovdje nema turističke najezde daje posebnog čara ovim ljepotama. U ovom ambijentu čovjek dobija i neki »geografski« impuls, pa odmah saznaje da je Krka kod Roškog slapa široka 400 metara, kod kanala Sv. Nikole 600 metara, kod Visovca 900 metara. U predjelu Čulišić, »jezero« dotiče širinu do 1500 metara. Plovnost od Roškog slapa prema Arandelovcu iznosi oko 3 milje, a nizvodno do slapova Krke oko 7 do 8 milja. Prosječna dubina rijeke je 13,5 metara, dok je njena najveća dubina zabilježena kod Svetog Nikole: više od 70 metara.

Rijeka je bogata raznim vrstama pastrva: kamenarkama u brzicama, zatim jezerka (ima ih i do 10 kilograma teške). Uzvodno prema Arandelovcu živi pastrva »mekousta«. Jedina takve vrste u Evropi, pa je zato pod posebnom zaštitom.

Treba uložiti mnogo napora i vremena da bi se obišla neka značajna mjesta u kanjonu rijeke. Pored Visovca i manastira Arandelovac, tu su još i ostaci kule Utješinovića, kule Šubića kula od uzdaha... nekadašnje utvrde koje su odolijevale navalama Turaka uzduž ove rijeke.

Kad smo se uputili do slapova podno male centrale, dočekao nas je jak, gojazan čovjek, radnik u elektrani — Stipe Prpa. Pošto smo mu objasnili naše namjere, ukrao nas je u motorni čamac da obidemo slapove iz blizine i »prošetamo« okolicom. Voda je ovdje brza, ali bistra. Zasipaju nas kapljice raspršene vode, zanos: vir.

Motorni čamac imao je »društvo«: kao snijeg bijela patka pratila nas je za čitavo vrijeme kistarenja.

»Uvijek ide za brodom — kaže nam radnik Stipe — možda zato što je sama«.

U jednom trenutku nam je čak i »pozirala«, pa smo je snimili sa slapovima u pozadini.

Naš planirani put kroz kanjon do Visovca je otpao, jer se pokvario motor. No, »moskvič« nam je opet pomogao. Pošli smo natrag 7 kilometara uzanim putem prema Visovačkom jezeru, s namjerom da tamo potražimo drugi brod. Ako čovjek nije prije silazio serpentinama prema Visovcu, jedva bi vjerovao da kola mogu ovuda proći. No, ona se ipak nekako kotrljaju niz brdo.

Na malom pristaništu sreli smo staroga pogrbljenog seljaka iz Miljevaca. Odlazio je na Visovac da zavjetuje 14-godišnjeg bolesnog sina. U liječnike, kaže, ne vjeruje...

Imali smo sreću. Dobili smo čamac s vanbrodskim motorom. Obišli smo dio kanjona oko predjela zvanog »Kuželj« i Vada. Ta riječ vjerojatno dolazi od turske riječi ada, što znači otok, dok bi vada značila uvalu. Ovi predjeli obiluju nazivima koji potječu iz turskog perioda. Tragovi da su se ovdje vodile žestoke bitke sa stoljetnim osvajačem. Odavde je ponikao (iz Rupa i Vuk Mandušić, narodni junak!). Ovdje se rodio, borio se po Zagori i u Crnoj Gori, i on je poginuo u Kandijskom ratu 1449. godine. Njegovu sablju kasnije smo vidjeli u visovačkom samostanu. Kad je čovjek uzme u ruku, osjeti divljenje prema takvim našim precima koji su i tada junački ginuli za svoj narod. Stara, pomalo nazubljena sablja, već zarđala mora da je u ruci Vuka Mandušića zaista bila uhođita.

Među klisurama kanjona višestruko odjekuje brektanje motora nomiješano s glasovima. Hridine neodoljivo podstičaju na strme obale kornatskih otoka...

Svakog časa ukazuju se novi oblici, novi predieli, puni prirodne, netaknute i gotovo nedostupne ljepote. U tome i jeste ona posebna privlačnost čitavoga ovog bazena. Njegova originalnost i svježina.

Kada smo se vraćali, otok Visovac, zaklonjen zelenilom, tonuo je već u sumrak. Pokoša ptica diže se iz trske uz obalu s potmulim klikanjem.

Namuštaujući ove jedinstvene prediele, čovjek se zaista ne može oteti doimu da se sve ovo, na žalost, nalazi iza leđa turizma.

Tekst i snimci: J. Celar

**Posjet
Roškom
slapu
u uvijek
je bio
ugodan
doživljaj**

U narednih nekoliko brojeva našeg lista prikazat ćemo najznačajnije uspjehe u razvitku sporta u našem gradu. Pri tom ćemo vas upoznati s tim kako su se formirale prve sportske organizacije, prikazat ćemo vam uspjehe koje su one postigle, koji su sportski objekti u tom periodu napravljeni, da bi sport u našem gradu išao ukorak s razvitkom sporta u našoj zemlji uopće. Na kraju ćemo se osvrnuti na to šta bi u ovom trenutku trebalo napraviti da bi rezultati bili još bolji. U ovom broju upoznajemo vas s NK »Sibenikom«.

Popularni Rajko i prvi tim

Preživjeli su igrači juniorskih ekipa »Osvita« i RSK »Sibenik« odmah poslije oslobođenja formirali nogometnu ekipu koja je dobila naziv NK »Sibenik«. Gornji snimak prikazuje prvu ekipu, koja je 1945. godine nastupila na prvenstvu Dalmacije. U tom takmičenju još su učestvovali ekipe iz Drniša, Knina i Zadra. Najviše uspjeha od igrača postigao je popularni golman »Sibenika« Rajko Grčević, koji je nekoliko godina branio vrata beogradskog »Partizana«. Zbog bolesti očiju, Grčević se mladom rastati sa zelenim poljem. On danas trenira neku juniorsku ekipu u Zagrebu. Na slici su slijeva na desno: Juričić, Novak, Knez, Erečević, Stojić, Grčević (stoje), Mileta, Blažević, Erak, Friganović i Macanović.

Treća liga - prvi veliki uspjeh

Najveći su uspjeh u prvim godinama poslije oslobođenja nogometaši »Sibenika« zabilježili u takmičenju treće lige 1950. godine, kada su osvojili peto mjesto iza tada dosta renomiranih ekipa: »Radničkog« iz Beograda, »Veleža« iz Mostara, »Dinama« iz Pančeva i »Zagreba«. Interesantno je napomenuti da je »Sibenik« u Beogradu nanio težak poraz vodećem »Radničkom«, i to zgoditkom Kesića u posljednjoj minuti igre iz jedanaesterca. S obzirom da se naredne godine rasformirala treća liga, »Sibenik« se takmičio u prvenstvu Hrvatske i zaslužio osvojiti prvo mjesto, pobjeđivši u finalnim utakmicama »Segestu« iz Siska i momčad »Zagreba«. Na gornjem snimku slijeva nadesno je ekipa koja je pobijedila i »Zagreb«, i »Segestu«: Kalšan, Blažević, Tambača, Batinića, Đurić, Tedling (stoje), Stojić, Jelenković, Friganović, Erak i Gašić (čuče).

U polufinalu s »Partizanom«

Nekoliko godina kasnije nogometaši »Sibenika« nisu postigli neki naročiti uspjeh. Takmičili su se u prvenstvu Hrvatsko-slovenske lige i jednom su (1953-54.) bili članovi druge lige i osvojili posljednje mjesto. Tek 1957. godine »Sibenik« je u takmičenju za pehar Predsjednika Republike postigao odličan uspjeh, plasirajući se u polufinale.

Na stadionu JNA 26. travnja 1957. sastali su se domaći »Partizan« i »Sibenik«. Taj je susret trebao da riješi pitanje tko će biti drugi predstavnik u finalnoj utakmici. »Sibenik« je u Beograd doputovao s malim nadama na uspjeh. Tim je na teren izašao u tada poznatom sastavu: Bašić, Iljadica, Supe, Zivković, Jelenković, Tambača, Zorić, Skugor, Rora, Tedling i Stojić. Nešto više od 20 tisuća Beograđana pozdravilo je četu Tedlinga, za kojega su govorili: »To je drugi dalmatinski Vuksa«. Tim domaćeg »Partizana« nastupio je u svome najboljem sastavu: Stojanović, Lazarević, Fajević, Kaloperović, Milutinović II, Duvanžić, Miladinović, Herceg, Valok, Bobek i Marković. Sredinom prvog poluvremena »Sibenik« je imao prvi šansu da dođe u vodstvo. Skugor i Tedling duplim pasom prošetali su obranu domaćih i kad je Tedling došao na 15 metara oštro je tukao po zemlji. Lopta je prošla sve igrače, pa čak i vratara Stojanovića. Međutim, kad su svi gledaoci povikali gol, lopta je pogodila stativu i vratila se u ruke Stojanovića. Poznato je da je »Sibenik« u utakmicu izgubio sa 7:0.

Godinu dana kasnije »Sibenik« je izgubio pravo takmičenja u drugoj ligi, koja je 1958. ponovo formirana, pobjeđivši u kvalifikacijama »veoma neugodnog« »Varteksa« sa 7:0. Na fotografiji slijeva nadesno je momčad koja se borila u tim kvalifikacijama: Iljadica, Ivančić, Skugor, Stojić, Cvitanović, Miloševski (stoje), Zivković, Supe, Luštica, Jelenković i Tedling (čuče).

20 godina poslijeratnog sporta u Šibeniku

Prvi poslijeratni „izlet“ u inozemstvo

Nogometaši »Sibenika« su 1960. godine prvi put poslije oslobođenja prešli granicu naše zemlje. Gostovali su u Pordenonu i Arezzu, postigavši dva remija. Na tom su se gostovanju prvi put u timu »Sibenika« pojavili mladi igrači Nadoveza i Zaja. Nadoveza je npr. u Arezzu bio jedan od najboljih igrača. Na slici je ekipa koja je nastupila u Arezzu: Tambača, Ninčević, Iljadica, Stojić, Sangulin, Miloševski, Grujica (stoje), Jelenković, Bitunjac, Bašić i Zaja (čuče). Nadoveza je igrao drugo poluvrijeme.

Sastav te ekipe nije dugo trajao. Više od polovine momčadi prešlo je da igra ili je otišlo u druge klubove. Sangulin je prešao u »Dinamo«, Miloševski u »Vardar«, Bašić u »Lokomotivu«, Ninčević je otišao u Australiju, Bitunjac u »Borac«, Grujica se vratio u »Solink«, a Tambača i Jelenković dali su kopačke mladim igračima. U tim su tada ušli Rančić, Marenci, Friganović, Zepina, Perasović, Miljević, Orošnjak, Marinić i Aralica.

Jedini bez „uvoznih“ igrača

Na stupcima sportske štampe 1963. godine pojavile su se vijesti da je »Sibenik« jedini u zemlji koji nema »uvoznih« igrača. Naime, u prvenstvu druge lige »Sibenik« je igrao u sastavu: Rančić, Kale, Friganović, Iljadica, Zepina, Zaja, Miljević, Stojić, Orošnjak Nadoveza, Aralica i Rora. Te je godine navala »Sibenika« postigla do tada najviše golova otkad se takmičila u prvenstvu druge lige. Naročito su efikasni bili Orošnjak i Nadoveza, koji su zaista predstavljali odlično uigrano tandem. Na gornjem snimku vidite tu momčad: Iljadica, Kale, Stojić, Orošnjak, Zepina, Rora, Nadoveza, Zaja, Miljević, Aralica i Friganović.

Po završetku prvenstva iste godine klub su napustili Zaja i Nadoveza, koji su se prijavili splitskom »Hajduku«.

Razlaz - „Kao rakova djeca“

Nakon odlaska Nadoveze i Zaje govorilo se da će »Sibenik« ispasti. Međutim, uprava i igrači to nisu mislili. Oni su igrali svi za jednoga i rezultat nije izostao. Na kraju prvenstva 1963/64. »Sibenik« je osvojio 10. mjesto. Nakon što im je istekao ugovor sa »Sibenikom«, Rora i Aralica su otišli stopama svojih prethodnika. Rora se prijavio »Dinamusu«, dok je Aralica pristupio »Hajduku«. Na snimci je slijeva nadesno momčad iz toga prvenstva: Stojić, Orošnjak, Zepina, Sirković, Stanišić, Miljević (stoje), Marenci, Aralica, Rora, Friganović i Perasović.

SEMINAR ESPERANTISTA

U Primoštenju će se u kampu esperantista »Ivo Lola Ribar« od 29. kolovoza do 4. rujna održati seminar na kojem će omladinci esperantisti iz Njemačke i Jugoslavije raspravljati o ulozi omladine u društvu i životu dviju zemalja. Ovaj seminar organizira Esperantski omladinski savez Jugoslavije u suradnji sa Savezom njemačke esperantistike. Uz seminar će se održati predavanja, te će biti vodena diskusija o ovoj temi — na esperantu. Za vrijeme održavanja seminara bit će priređeno veće međusobnog upoznavanja i zabave a i izleti u Split, Trogir i na slapove Krke.

Prijave za ovaj seminar primaju se do 1. VIII u Savezu esperantista Jugoslavije, Beograd, Terazije 42.

Najbolja ekipa juniora

Dobro nam je poznato da »Sibenik« oduvijek ima dobre juniore. Pa kad upitate trenera juniora Stojana Miletu koja mu je najdraža fotografija s mladim igračima, on se odlučuje za generaciju iz 1958. godine, koja je osvojila Dalmatinski kup i prvenstvo Hrvatske. Na fotografiji slijeva nadesno su: Caleta, Ivić II, Perak, Mikulandra, Ceko, Orošnjak, Miljević, Runjić (stoje), Matov, Mileta (trener), Ivić I i Lasan (sjede). Od te generacije danas još igraju Orošnjak i Miljević.

Prijedlog sastava za Prvu ligu

Sve u svemu »Sibenik« je u toku prošlih 20 godina postigao dosta dobre rezultate. U svojim redovima odgojio je nekoliko odličnih nogometaša, koji danas igraju u nekoliko naših prvligaških momčadi. Možda će se netko upitati: Kad smo stvorili toliko dobrih igrača, zašto ih nismo zadržali kod sebe, pa da jednom i »Sibenik« uđe u prvligaško društvo? To su riječi onih gledalaca koji već godinama dolaze na stadion i bodre svoje ljubimce u takmičenju Druge lige. Vjerujemo da bi ovaj sastav bio bolji od dosta prvligaških klubova: Sirković (Miloševski), Grčić, Zaja, Bašić, Sangulin, Miljević, Orošnjak, Relić, Nadoveza, Aralica i Rora. Tu su još dosta dobri Friganović, Marenci, Zepina, Stojić, Marinić, Stanišić i drugi.

I na kraju, čini nam se da bi bilo vrijeme da se na stadionu već jednom napravi Dom. Od otvaranja igrališta na Šubićevcu prošlo je 17 godina, a svlačionice su u baraci, što po propisima Nogometnog saveza prisiljava »Sibenik« da do početka slijedeće sezone to mora napraviti. U slijedećem broju VK »Krka«.

Materijale sredio:
KORDA DRAGAN

Osamdeset posto birača reklo: DA!

U nedjelju su Murterani i Betinjani izašli na birališta da se putem referenduma izjasne da li su »za« ili »protiv« uvođenja radnog i novčanog samodoprinosu za izgradnju druge etape murterskog vodovoda. Odmah treba istaknuti da su se birači tih dvaju mjesta u velikoj većini izjasnili za samodoprinos: u Murteru je gotovo 80 posto birača na glasačkom listiću zaokružilo »da«. Ništa slabiji rezultat referenduma nije bio ni u Betini.

Kao što je poznato, prva etapa murterskog vodovoda — od izvora u Dubravi do Pirovca i Tijesna — završena je nedavno. Za vod vode u ta turistička mjesta utrošeno je oko 220 milijuna dinara. Za izgradnju druge etape murterskog vodovoda investirat će se oko 265 milijuna dinara. Gotovo trećinu toga iznosa osigurat će mještani Murtera, Betine i Ježera putem radnog i novčanog samodoprinosu. Tako će Ježerani iskopati kanal za glavni vod od Tijesna do uvale Lovišća u dužini od oko 1.000 metara i lokalni kanal od uvale Lovišća do mjesta u dužini od oko dva kilometra. Murterani i Betinjani će do kraja ove godine iskopati kanal za glavni vod od uvale Lovišća do brda Bistrine, gdje će se nalaziti glavni rezervoar.

Dužina toga voda iznosi oko 5 kilometara, a radovi na kopanju kanala cijene se na oko 30 milijuna dinara. Betinjane zatim očekuje kopanje lokalnog voda od Bistrine do mjesta, a Murterane od Bistrine do pumpe stanice, koja je prema projektu locirana u mjesnoj cisterni zvanom »Velika voda«, i dalje do rezervoara na brdu Smrića, te od njega do Sela i Hramine. Osim radnog, Murterani i Betinjani će dati i novčani doprinos. Tako će stanovnici Murtera dati od 3 do 5, a žitelji Betine od jedne do tri tisuće dinara po domaćinstvu.

Ako se svi pripremni radovi budu odvijali prema planu, radovi na izgradnji druge etape murterskog vodovoda počēt će za mjesec — mjesec i po dana. Tekuća voda će u Murteru, Betini i Jezerima procuriti godinu dana kasnije — pred slijedeću turističku sezonu.

O. J.

DAN MLADOSTI U DRNIŠU

Prijem u Savez omladine

Svečanim prijemom 700 pionira u organizaciju Saveza omladine, proslavljen je Dan mladosti u drniškoj općini. Omladinske organizacije osnovnih škola u Drnišu, Gracu, Oklaju, Siveriću i Unešiću organizirale su tom prilikom kraće kulturno-umjetničke programe i sportska takmičenja. Crvene omladinske

knjižice uručili su, uz prigodne govore, predsjednici aktiva, a u Drnišu taj svečani čin izvršio je predsjednik Općinskog komiteta SOH Riste Mrđen. (c)

Na selima je uništeno 80 posto vinograda i usjeva, a od vodene stihije i udara groma stradao je priličan broj stoke, u glavnom ovaca, koje su za nevremena bile na paši. Strmim drniškim ulicama voda se slivala bujicama, prodirala u prizemne stanove, punila podru-me. Jedan dio grada ostao je i bez električne rasvjete.

Posljedice ovog nevremena, kakvog ne pamte ni najstariji Drnišani, su velike, a najviše su nastradali poljoprivrednici. (c)

U Drnišu

VELIKO NEVRIJEME

U petak poslije podne jedan dio drniške komune zahvatilo je nezapamćeno nevrijeme. Jaka kiša padala je tri sata, a pedeset minuta bila je popraćena snažnom tučom.

REZULTATI 28. KOLA

Šibenik - BSK 1:0, Split - Varteks 3:2, Borovo - Kladivar 2:0, Famos - Sloboda 1:1, Borac - Lokomotiva 2:2, Celik - Olimpija 0:5, Slavonija - Rudar 2:1, Maribor - Istra 1:1.

PAROVI 29. KOLA

Maribor - Split, Istra - Slavonija, Rudar - Celik, Olimpija - Borac, BSK - Famos, Sloboda - Borovo, Kladivar - Varteks, Lokomotiva - Šibenik.

Naime, Brođani se nalaze na posljednjem mjestu tablice zapadne skupine II lige. Stoga su gosti unijeli u igru više zalaganja i požrtvornosti, kako bi

Šibenik 1 BSK 0

postigli što povoljniji rezultat. Prema prikazanoj igri i šansama koje su imale obe ekipe, više bi odgovaralo neriješen ishod. Momčad »Šibenika« ponovo je pružila slab nogomet koji je

Stadion »Rade Končara«. Vrijeme oblačno sa vjetrom. Teren pogodan za igru. Gledalaca 500. Strijelac: Marinić u 72. minuti. Sudac: Plazonić iz Zagreba, pomoćnici: Vukasović i Fabijanac (oba iz Splita). U 60. minuti iz igre isključen Kostić (BSK).

»SIBENIK«: Sirković, Marenić, Friganović, Zepina, Miljević, Stošić, Bakmaz (Marinić), Orošnjak, Stanišić, Relić, Perasović.

»BSK«: Bačić, Udvočić, Blašković, Čop, Birger, Ranogajec, Pavičić, Čeglač, Kostić, Duspara, Kolarević.

Bila je to utakmica koju će gledaoci brzo zaboraviti. Vrlo slaba i nezanimljiva igra, pogrešno dodavanje i neprecizni udarci na protivnička vrata - karakteristike su nedjeljne prvenstvene utakmice koja je za gostujuću ekipu bila od presudne važnosti.

razočarao malobrojne gledaoce. U drugom poluvremenu igra je nešto bila življa, ali još uvijek ispod drugoligaškog prosjeka. Domaća su u tom dijelu bili premoćnija ekipa, ali su se ni-

hovi napadi razbijali o čvrstu obranu gostiju, koji su od 60. minute igrali sa deset igrača. Naime, sudac je zbog učestalog prigovaranja isključio iz igre srednjeg napadača Kostića.

Evo nekoliko najznačajnijih momenata sa nedjeljne utakmice. Već u 3. minuti Orošnjak je glavom uputio udarac na vrata, ali je vratar Bačić uspio loptu odbiti u polje. U protunapadu gosti su vrlo lako mogli doći prvi u vodstvo, kada je u 12. minuti Ranogajec sa 25 metara oštro šutirao. Njegov udarac

Sirković je izvanredno obranio. Gosti izvide prvi kornjer u 20. minuti, koji osvajaju neiskorišten. Igra se daljnjih desetak minuta uglavnom odvija po sredini terena, tako da obe ekipe vrlo rijetko napadaju na gol. Tek u 29. minuti Perasović šutira u golaut, a dvije minute kasnije jedna greška gostujućeg vratara mogla je BSK stajati gola. Stanišić je iz jedne povoljne situacije oštro šutirao baš u trenutku kada je vratar napustio svoje mjesto. Međutim, netko se našao na liniji gola i u posljednji čas spriječio siguran pogodak. Bila je to najidealnija prilika za domaćina.

Nastavak nije obećavao ništa bolju igru. No gosti su se više trudili, nastojeći svakako da sačuvaju svoju mrežu. U 51. minuti Orošnjak je iz neposredne blizine glavom uputio udarac na vrata, ali tamo se našao Blašković, koji je u pravi čas intervenirao. Do vodećeg zgoditka Orošnjak i Relić bili su tri puta u povoljnoj poziciji da svlada-

ju gostujućeg vratara, koji nije pokazivao baš najveću sigurnost. U 72. minuti desni branič Udvočić nepotrebno je izbacio loptu u kornjer koji su domaći uspješno iskoristili. Lopta koju je Perasović dobacio s ugla pala je do Marinića, kojem nije bilo teško da sa dva do tri metra postigne vodeći i jedini zgoditak na ovoj utakmici. Isti igrač bio je još dva puta u prilici da povisi omjer.

Za nedjeljnu minimalnu, ali vrijednu, pobjedu najzaslužniji su Sirković, Stošić i Miljević u obrani, dok su u napadu zadovoljili Marinić i Perasović. U momčadi gostiju istakli su se lijevi branič Blašković i Kostić u napadu.

Sudac Plazonić vrlo dobro je vodio ovaj susret. U pomoćnim sucima imao je dobre suradnike. (!)

Košarka

U nedjelju je u okviru III kola Južne regije u Šibeniku trebalo da se odigra utakmica između domaćeg KK »Šibenik« i »Partizana« (Knin). Utakmica se nije odigrala, iako su košarkaši iz Knina na vrijeme doputovali. Iz neshvatljivih razloga oni su na svaki način nastojali da izbjegnju borbu. Kako saznajemo od uprave domaćih, na njihov prijedlog telegramske je ponuđeno da se susret odigra u subotu, pa pošto gostima to nije odgovaralo, te-

Neshvatljiv postupak košarkaša „Partizana“ iz Knina

lefonski je ugovoreno da se utakmica pomjeri za 24 h, dakle za nedjelju u 17.30. Kninjani su, međutim, po dolasku postavili uvjet da se utakmica igra u 16 h, jer da inače neće stići na vlak. Domaća ekipa taj uvjet nije mogla prihvatiti s obzirom da bi na taj način obmanula

već obaviješteno građanstvo. Ipak, želeći da izađe u susret gostima, domaća je ekipa, na brzinu sakupljena, bila spremna da nastupi u 17.10 sati, ali na zaprepaštenje svih prisutnih, kninjani su odbili da igraju i napustili su igralište. Domaćin je bio doveden u neugodnu situaciju, jer već na prvoj utakmici nije želio lišiti gledaoce sportske borbe. S druge strane, ni takmičarski nije zadovoljan, jer o plasmanu odlučuje i koš razlika, pa 20:0, koliko će vjerovatno biti registriran susret, ne odgovara, jer bi sigurno bio postignut povoljniji rezultat. Ipak, da bi pravila i propozicije bili zadovoljeni, domaćini su na znak sudaca u zakazano vrijeme izašli na teren, sačekali obaveznih 15 minuta, nakon čega je utakmica zvanično bila završena. Da publika ipak ne bi bila prevarena, odigrana je utakmica između postava domaćih igrača i »Gimnazijalca«, koja je završena rezultatom 52:40 za tim »Šibenika«.

U svemu je, možda, najzanimljivije to da su Kninjani bili svemu prisutni, kako formalnom početku utakmice i proglašavanju pobjednika, tako i međusobnom susretu domaćina, te da je nakon završetka utakmice, koja je zbog čekanja na njih započela sa zakašnjenjem, još uvijek bilo dovoljno vremena da se stigne na vlak u 19.09, jer se igralo u neposrednoj blizini stanice. Takvo odnošenje prema takmičenju u najmanju ruku je neodgovorno, a iznesene razloge o zakašnjenju Kninjani su postupkom sami demantirali.

Slijedeću utakmicu NK »Šibenik« igra u Zadru, gdje su domaćini apsolutni favoriti i svaki častan poraz predstavljao bi uspjeh.

DALMATINSKA RUKOMETNA REGIJA

„Galeb“ treći?

U nedjelju je rukometna ekipa domaćeg »Galeba« odigrala posljednju utakmicu u takmičenju Dalmatinske regije. Na igralištu III osnovne škole »Galeb« je dosta uvjerljivo svladao prošlogodišnjeg prvaka »Partizana« iz Dugog Rata, i to sa 38:22.

»Galeb«: Plančić, Milin 5, Bujas 3, Kujović 5, Marlović 13, Mandić 6, Ernjak 2, Bogdan 1, Bubrić 2, Mileta 1 i Čako.

»Partizan«: Nedić, Čagalj 7, Leskić 2, Nazor, Katurjić 1, Mrvica Beslić 7, Lozić 3, Grujica 2 i Talina.

Samo u početku prvog dijela mlada ekipa gostiju pružila je snažniji otpor domaćima. Prema igri koju su igrači »Galeba« prikazali čini se da je rezultat i previsok. U prvom dijelu igrali su dosta smušeno i neprecizno, a vratar Plančić je bio dosta nesiguran i on je jedan od krivaca što su gosti jednim dijelom prvog poluvremena vodili s dva zgoditka razlike.

Ovom su pobjedom rukometaši »Galeba« osvojili treće mjesto, što je svakako veliki uspjeh za šibenski rukomet.

Utakmicu je pred oko 300 gledalaca dosta dobro vodio Pilić iz Zadra. (DK)

BIC-INTERJU S ANTOM SIRKOVICEM, VRATAROM NK »SIBENIKA«

TREBA MISLITI I NA ONO SUTRA

Fanzavaoci nogometne vještine tvrde da je za veoma dobar plasman NK »Šibenika« u ovogodišnjem prvenstvu zapadne grupe Druge savezne nogometne lige umnogome zaslužan »čovjek između stativa« Ante Sirković. Stručnjaci mu predviđaju lijepu karijeru, a publika je nebrojeno puta bila oduševljena njegovim paradama. Unatoč svemu tome Sirković ostaje jednostavan i veoma prijazan mladić, koji je, istina, svjestan da dobre obnase donose i slavu i ugodan život, ali koji ne zaboravlja da se nogomet ne može igrati čitavog života. Imajući na umu i te njegove vrline, zamolili smo ga da za naše čitaoce odgovori na tridesetak pitanja.

Šta je za vas nogomet?
— Zabava od koje imam koristi. Ni jedno ni drugo neće trajati vječito. Trenutak je tu i treba ga iskoristiti.

Da niste nogometaš, šta biste najviše željeli da budete?
— Sada sam nogometaš. Za izvjesno vrijeme i to može da bude profesija. Da nisam vratar, želio bih da budem nastavnik fizičkog odgoja. Zbog toga ću se najesen i upisati na Pedagošku akademiju. Studirat ću na katedri za fizički odgoj.

Tko će biti prvak u zapadnoj grupi Druge savezne nogometne lige?
— Do jučer, što se kaže, bilo je to teško odgovoriti. Sada, međutim, vjerujem da će to biti ljubljanska »Olimpija«. Trenutno bar tako izgleda. No, lopta je okrugla i pričekaćmo kraj prvenstva.

Čitate li?
— I ne baš mnogo. Ponajviše sportsku štampu. To je i razumljivo. No, nađem vremena i za lijepo štivo.

Za koji klub navijate, poslije NK »Šibenika«?
— Za »Crvenu zvezdu«.

Kako na Vas djeluje novinska kritika?
— Iskreno govoreći, mi se nogometaši ponekad razmećemo izjavama da nam je svejedno što se o nama i našim igrama piše. A nije tako. Meni je lično veoma drago kada dobijem dobru ocjenu ili napis, a utučen sam kada se piše loše.

Izgleda li vam režim treniranja naporan? Ima li dosade?
— Nije previše naporan. Nije ni dosadan. Taj osjećaj možda jedino imam pri kraju sezone. Kad je već sve gotovo i sve poznato.

Koliko primete mjesečno?
— Zavisi od uspjeha. Pobjeda svakom igraču donosi 25.000 dinara, a neriješen rezultat 15.000 dinara. Ima mjeseci kada sam zadovoljan, ali ima i »mršavih«.

Da li dovoljno primete za ono što žrtvujete nogometu?
— Kako se uzme. Čini mi se ni puno ni malo.

U čemu je najveća snaga NK »Šibenika«?
— Resi nas kolektivna igra. Dobri smo drugovi.

Najopasniji napadač s kojim ste do sada imali »posla«?
— Bilo ih je više. Ipak, izdvojit ću napadača ljubljanske »Olimpije« Zagorca. Taj mi je do sada ulio najviše straha.

Zgoditak koji vas je najviše razalostio?
— Bio je to jedini gol koji sam primio na posljednjoj utakmici sa »Splitom«. Tada sam bio, što se kaže, utučen.

Najbolja igra?
— Možda bi o ovome mogao netko drugi bolje reći. Meni se čini da sam veoma dobru partiju dao u prošlogodišnjem susretu sa tuzlanskom »Slobodom«. Taj susret se igrao u Tuzli. Branio sam i nemoguće.

Šta intimo očekujete od svoje nogometaške budućnosti?
— Mislim da imam prava željeti dres jugoslavenske reprezentacije. Znam da u tome nije lako uspjjeti. No, godine su ispred mene. Bit će igara i prilike. Bar se nadam i želim.

Koji vam je trener najviše pomogao?
— Za svoj početak imam i te kako mnogo zahvaliti prof. Dušanu Đorđeviću, a kasnije legendarnom barba Luki Kaliterni. Bio je to vrstan pedagog i stručnjak. Naravno, zahvalan sam i moje sadašnjem treneru Slavku Lušiću.

Neostvorena želja?
— Nastup u A reprezentaciji.

Najteži trenuci u karijeri?

— Bilo je to za vrijeme prošlogodišnjeg susreta B reprezentacija Jugoslavije i Austrije. Nismo igrali loše, branio sam dobro, a protivnici su nam pobjedonosni gol dali zahvaljujući grešci jednoga našega obrambenog igrača, koji je skrenuo loptu u našu mrežu. Ne mogu vam ispričati kako sam se tada osjećao.

Šta mislite o slavi?
— Zato ima vremena. Ipak, varljiva je i brzo ti okrene leđa.

Imate li neku pasiju?
— Volim gledati dobre filmske predstave.

U kojem biste klubu željeli braniti?
— U beogradskoj »Crvenoj zvezdi«.

Koji je vratar vaš uzor?
— Bio je jedan Vladimir Beara.

Prati li vas prilikom nastupa trema?
— Uvijek imam tremu i ne zadržite se, mislim da mi koristi.

Kakva je šibenska publika?
— Dobra, ali bi nas trebala bodriti i onda kada nam sve ne ide kako treba. To od nje očekujemo.

Da li ste zadovoljni plasmanom kluba?
— Jesam. Mislim da ćemo na kraju prvenstva zauzeti peto mjesto. A to je, zar ne, sasvim dobar plasman.

— Hvala, Ante, i čuvaj se posljednje utakmice i navale »Olimpije«. Dobro igraju Frančeskin, Zagorc, Veselića, Arslanagić i Corn. Dobro igra — kažu — ta »legija stranaca«.

Đ. B.

VELSLANJE

Veliki uspjeh Trlaje

Na velikoj međunarodnoj veslačkoj regati u Lionu, koja je održana u nedjelju, veslači Jugoslavije postigli su četiri prva mjesta, i to u oba četverca i u osmercu i skifu, u kojem je veslao veslač »Krk« Damir Trlaja. On je dosta uvjerljivo pobijedio sve svoje protivnike. Prema riječima rukovodstva

naše reprezentacije, posade naših čamaca pokazale su na toj regati odličnu formu, što ide u prilog tvrdnji da je zimski trening u svakom slučaju dobro došao.

Svi su izgledi da će te naše posade za koji dan veslati i na tromeću Jugoslavija — Austrija — Njemačka. (DK)

Sportsko takmičenje osnovnih škola

U čast Dana mladosti u Bribirskim Mostinama je održan tradicionalni turnir uz učešće osnovnih škola iz Đevrsaka (općina Knin), Lišana (općina Benkovac), Ciste Male, Bratiškovača i Mostina. Učenici su se takmičili u atletici (skok u vis i dalj, bavljanje kugle, trčanje 50 m), odbojci i malom rukometu, a učenici u atletici, odbojci i malom nogometu.

Na takmičenju su postignuti slijedeći rezultati:

ATLETIKA:
Od boljih rezultata važno je istaci, kod ženskih, u skoku u dalj Miru Relju, (BM) 415 cm, u skoku u vis Daru Grulovića (BM) 135 cm, u bacanju kugle Stanu Bjelanović (BM) 950 cm, trčanju 50 m Mirjanu Gnjidić (Đ) 7,0 sek, a kod muških u skoku u vis Mirka Končevića (Đ) 150 cm, u skoku u dalj Ljubu Jakovljevića (Đ) 522 cm, u bacanju kugle Zvonka Bakmaza (CM) 1550 cm, trčanju 50 m Nikolu Matijevića (CM) 6,1 sek. Sveukupni pobjednik je ekipa Bribirskih Mostina, ispred Đevrsaka, Ciste Male, Bratiškovača i Lišana.

ODBOJKA:
Kod muških ekipa prva je škola iz Mostina, a zatim slijede Đevrske, Bratiškovači i Cista, a kod ženskih Cista, Mostine i Đevrske.

NOGOMET:
Prvo mjesto osvojila je škola iz Đevrsaka, ispred Mostine, Lišana, Bratiškovača i Ciste. Najinteresantniji susret bio je između Đevrsaka i Lišana, gdje se tek u trećoj seriji penala odlučio pobjednik, s obzirom da se utakmica završila neriješenim rezultatom, a igralo se po kup-sistemu.

RUKOMET:
U najinteresantnijem dijelu takmičenja ekipa iz Mostina zasluženo je osvojila prvo mjesto, ispred Đevrsaka, Lišana i Ciste.

Sve igre sa uspjehom su vodili Bukić, Beneta, Božikov i Bucalo. Mnogobrojna publika, a posebno učenici, kojih je bilo više od osam stotina, bili su zadovoljni prikazanim igrama, a posebno disciplinom svih učesnika. (AB)

ODJEL ZA NARODNO ZDRAVLJE I SOCIJALNU ZASTITU SKUPŠTINE OPCINE ŠIBENIK

raspisuje
NATJEČAJ

Za prodaju 2 (dva) niže navedena automobila

1. automobil marke »Lloyd 600« reg. br. ŠI 14-35, rabljen početna cijena 350 tisuća dinara,
2. automobil marke »Lloyd 600« rabljen, početna cijena 300 tisuća dinara, bez registarske oznake.

Pravo nadmetanja imaju ratni i mironodopski vojni invalidi. Nadmetanje će se izvršiti dana 5. VI 1965. godine u 9 sati u zgradi Skupštine općine Šibenik (sala III kat).

Poblize informacije mogu se dobiti kod ovog Odjela soba 50 od 9-12 sati, a automobile pogledati u Komunalnom poduzeću »Rivijera« (iza kina »Tesla«).

SKUPŠTINA OPCINE ŠIBENIK
Odjel za narodno zdravlje i narodnu zaštitu

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

KINEMATOGRAFI

„TESLA“: premijera sovjetskog filma — DAN POSLJEDNJI — DAN PRVI — (do 3. VI). Meksikanski film — CRNI ORAO — (4-6. VI). Premijera talijanskog filma — RUKA NAD GRADOM — (7-13. VI).

„20. APRILA“: premijera poljskog filma — PROMAŠENI SUSRET — (do 3. VI). Američki film — MLADI LAVOVI — (4-7. VI). Premijera sovjetskog filma — TAJNA MISIJA DIPLOMATSKOG KURIRA — (8-10. VI).

„SIBENIK“: premijera talijanskog filma — TESKO JE ŽIVJETI — (do 6. VI). Premijera američkog filma — MERILIN MONRO — (7-13. VI).

DEŽURNE LJEKARNE

Do 5. VI — II narodna — Ulica bratstva i jedinstva.
Od 6-12. VI — I narodna — Ulica Borisa Kidrića.

ROĐENI

Milanija, Sime i Nedjeljke Livić; Miranda, Ivo i Anke Kalauz; Nikica, Ante i Ružica Mikulandra; Nenad, Nede Bilušić; Damir, Nike i Luce Krnić; Marijan, Milana i Marijane Kokić; Gordana, Mate i Ivanice Peran; Vera, Miljenka i Marije Brčić; Branko, Veselina i Veselke Drago-

vić; Jagoda, Ljube i Darinke Relja; Zorka, Bože i Cvite Vrcić; Gordana, Uroša i Ljubice Novković; Ksenija, Lovre i Ljubice Skugor; Mate, Nikole i Marije Škorić; Ljilja, Rajka i Marije Dilas; Ante, Dragomiro i Ljubice Gaćina; Boris, Marinka i Milene Guljin; Duška, Ivo i Mladenke Slavica; Ivica, Kreše i Marije Kljajić; Silvana, Marijana i Danice Bruzer i Branka, Roka i Vinke Peran.

UMRLI

Božo Koveljić, 35. godina; Matija Čule, stara 68. godina; Božica Belamarić, stara 96. godina; Dunka Ban, stara 86. godina i Nikoleta Rodin, stara 78. godina.

VAŽNIJI TELEFONI

Informacije 98
Željeznička stanica 26-44

Autotransport 20-87
Putnik 24-30
Elektra 20-40
Vodovod 20-50
Bolnica 23-33
Hitna pomoć 94
Vatrogasna straža 22-22
Narodna milicija 23-23
Saobraćajna milicija 27-31

VLAKOVI:

Polazak za Zagreb u 9.52, 19.10 i 22.35 sati, za Beograd u 19.10 sati, za Split u 3.03, 7.08 i 14.40 sati.

BRODOVI:

Za Split u 4.10 sati, za Rijeku u 21.30 sati.

AUTOBUSI:

Za Rijeku i Zadar u 4.15, 8.45, 9.45, 10.35,

11.45, 13, 14.35, 16.35, 19, 20, 21.35, 22.30 i 22.35 sati.

Za Split u 2.45, 3.55, 4.55, 6, 7, 7.45, 8, 9.30, 11, 11.30, 12.55, 13.45, 14, 14.40, 16, 18.15 i 18.55 sati.

Za Dubrovnik u 2.45, 5.30, 9.30, 11, 11.30 i 22.30 sati.

OBAVIJEST

Pozivaju se drugovi i drugarice rođeni 1915. godine da se radi zajedničke proslave 50-godišnjice prijave u prodavaonicu »Pecko« ili staklarsku radnju Frua Ego u Ulici 12. kolovoza 1941. radi informacija i upisa. Proslava će se održati 12. VI o. g.

SPORTSKI TURNIR U BRIBIRSKIM MOSTINAMA

U okviru takmičenja u čast Dana mladosti u Mostinama je održan drugi završni dio turnira seoskih ekipa na kojem su sudjelovali: Bribir, Piramatovci, Krković - Lađevci, Žažvić - Međare - Cicvare i Mostine.

Takmičenje se održalo u odbojci i malom nogometu.